

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Dršćevka 1, 52000 Pazin

Povrv-326/2019-239

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Pazinu, po sutkinji Andrei Jelenić Pitoski, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja – protutuženika VODOPRIVREDA d.o.o., Buzet, Naselje Verona 4, OIB: 87856557282, kojeg zastupa punomoćnik Radivoj Mačešić-Biscuoli, odvjetnik u Puli, protiv tuženika – protutužitelja ADRIATIC YACHT CHARTER d.o.o., Pula, Braće Leonardelli 33, OIB: 85919262464, kojeg zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog ureda Veljović i dr. u Puli, radi isplate, odlučujući o tužbenom i protutužbenom zahtjevu, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 2. rujna 2026., na kojoj su stranke zastupali njihovi punomoćnici, na ročištu za objavu presude 15. listopada 2026. objavio je sljedeću

p r e s u d u

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Denisa Krajcara iz Pule, poslovni broj Ovr-1985/2019 od 18. srpnja 2019., u dijelu kojim je tuženiku ADRIATIC YACHT CHARTER d.o.o. naloženo isplatiti tužitelju VODOPRIVREDA d.o.o. glavnicu od 260.106,85 EUR (1.959.775,06 kn), sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 28. prosinca 2018. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja obavljene prije prvoga kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, te od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, pri čemu referentna stopa označava kamatnu stopu koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili graničnu kamatnu stopu proizašlu iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sukladno članku 29. stavku 2. Zakona o obveznim odnosima, sve u roku od petnaest dana.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Denisa Krajcara iz Pule, poslovni broj Ovr-1985/2019 od 18. srpnja 2019., u dijelu kojim je tuženiku ADRIATIC YACHT CHARTER d.o.o. naloženo isplatiti tužitelju VODOPRIVREDA d.o.o. glavnice u iznosu od 9.210,96 EUR (69.400,00 kn), sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 28. prosinca 2018. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja obavljene prije prvoga kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, te od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, pri čemu referentna stopa označava kamatnu stopu koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili graničnu kamatnu stopu proizašlu iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sukladno članku 29. stavku 2. Zakona o obveznim odnosima, pa se tužbeni zahtjev u tom dijelu odbija kao neosnovan.

III. Odbija se kao neosnovan protutužbeni zahtjev tuženika – protutužitelja ADRIATIC YACHT CHARTER d.o.o. da mu tužitelj – protutuženik VODOPRIVREDA d.o.o. isplati iznos od 498.073,00 EUR (3.752.731,05 kn), sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 13. prosinca 2018. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja obavljene prije prvoga kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, te od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, pri čemu referentna stopa označava kamatnu stopu koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili graničnu kamatnu stopu proizašlu iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sukladno članku 29. stavku 2. Zakona o obveznim odnosima.

IV. Nalaže se tuženiku – protutužitelju ADRIATIC YACHT CHARTER d.o.o. naknaditi tužitelju – protutuženiku VODOPRIVREDA d.o.o. parnični trošak u iznosu od 279.557,92 EUR sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 15. listopada 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, u roku od petnaest dana.

V. Odbija se zahtjev tužitelja – protutuženika VODOPRIVREDA d.o.o. za naknadu parničnog troška u daljnjem iznosu od 98.243,86 EUR, preko iznosa dosuđenog u točki IV. izreke ove presude, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je postupak započeo prijedlogom za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, kartice otvorenih stavaka, zahtijevajući naplatu 2.029.175,06 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 28. prosinca 2018. i troškovima postupka. Rješenjem o ovrsi javnog bilježnika Denisa Krajcara Ovr-1985/2019 od 18. srpnja 2019. tuženiku je naloženo namirenje tražbine. Protiv tog rješenja tuženik je 31. srpnja 2019. podnio pravodoban prigovor, osporavajući osnovu i visinu tražbine. Rješenjem ovog suda Povrv-326/2019-2 od 27. kolovoza 2019. rješenje o ovrsi stavljeno je izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha te je postupak nastavljen kao parnica u povodu prigovora protiv platnog naloga.

2. Tužitelj tvrdi da je s tuženikom kao naručiteljem sklopio ugovor o izvođenju radova rekonstrukcije luke nautičkog turizma „Puntica“ u Medulinu, I. etapa – 1. faza, da je izveo ugovorene radove te radove na temelju naknadno prihvaćenih dopunskih ponuda, o čemu su vođeni građevinski dnevnik, građevinske knjige i obračunske situacije. Tvrdi da su radovi pregledani, primopredani i konačno obračunani potpisanim zapisnikom 12. prosinca 2018. te da je tuženik preuzeo građevinu i prihvatio okončani obračun. Utužena tražbina predstavlja nepodmireni saldo cijene nakon priznatih prethodnih uplata.

3. U podnesku od 5. ožujka 2020. tužitelj je dostavio ugovor s troškovnicima, odluke o imenovanju sudionika u gradnji, dopunske ponude, elektroničku komunikaciju, pozive na pregled i primopredaju, obračunske situacije, građevinske dnevnik, posebne uzance i tri registratora građevinskih knjiga. Predložio je saslušanje odgovornih osoba i radnika, građevinsko i financijsko vještačenje te očevid na licu mjesta.

4. Tuženik je u prigovoru protiv rješenja o ovrsi, sada odgovoru na tužbu, osporio tražbinu u cijelosti. U podnesku od 20. svibnja 2020. i istodobnoj protutužbi dodatno je naveo da je potpis na okončanoj situaciji i zapisniku o primopredaji dao pod pritiskom potrebe za pribavljanjem atesta i isprava za tehnički pregled i kategorizaciju. Smatra da prihvrat konačnog obračuna ne znači odricanje od zahtjeva zbog neispravnog operativnog platoa, zakašnjenja i poslovne štete.

5. Prema tuženikovim navodima operativni armiranobetonski plato nije izveden sukladno projektu ni pravilima struke budući da je, u bitnome, završna površina neravna, postoje odstupanja u nagibu, voda se zadržava u udubinama, dilatacijske reške i linijske odvodne rešetke nisu pravilno izvedene te nisu dokazani predviđeni konstruktivni elementi. Poziva se na primjedbe nadzornog inženjera iz građevinskog dnevnika 11. i 29. lipnja 2018., zapisnike koordinacije 12. i 19. lipnja 2018. i dopis projektanta COIN Inženjering d.o.o. od 1. ožujka 2019. Za taj dio radova zahtijeva sniženje cijene za cijelu ugovorenu vrijednost operativnog platoa od 460.175,43 kn.

6. Tuženik dalje navodi da je rok izvođenja radova bio 30. travnja 2018., a primopredaja obavljena tek 12. prosinca 2018., pa traži ugovornu kaznu od 459.721,01 kn. Tvrdi da nije prihvatio zahtjev tužitelja za produljenje roka od 24. travnja 2018. i da nije sklopljen pisani dodatak kojim bi se promijenio rok. Pisani dodatak osnovnom ugovoru od 3. listopada 2017. odnosi se isključivo na plaćanje i predujam, a ne na produljenje roka. Kao posljedicu zakašnjenja tuženik navodi trošak vezova vlastite flote

u drugim marinama, neostvarene rezervacije i izmaklu dobit zbog kasnijeg početka rada marine.

7. Protutužbom je tuženik zatražio da mu tužitelj isplati ukupno 3.752.731,05 kn, odnosno 498.073,00 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama od 13. prosinca 2018., i to 460.175,43 kn zbog umanjivanja vrijednosti operativnog AB platoa, 459.721,01 kn na ime ugovorne kazne, 988.558,75 kn na ime troškova drugih marina, 486.178,80 kn na ime izgubljene dobiti po rezervacijama drugih društava i 1.358.097,06 kn na ime ostale izgubljene dobiti.

8. Tužitelj je u odgovoru na protutužbu od 8. lipnja 2020. osporio sve njene osnove i visinu. Navodi da je građevina izvedena prema projektu s dopuštenim i od nadzora odnosno naručitelja naloženim izmjenama, da je za konačni pregled pozvao naručitelja već 26. listopada 2018., da predložena primopredaja 7. studenoga 2018. nije provedena zbog nepristupanja nadzornog inženjera te da je zapisnik potpisan 12. prosinca 2018. Tvrdnje o nepravilnostima platoa smatra neosnovanim, a zakašnjenje pripisuje izmjenama projekta, naknadnim zahtjevima naručitelja, odvozu iskopanog materijala, vremenskim okolnostima i radovima drugih izvođača.

9. Tužitelj ističe da točka 7. zapisnika o primopredaji, kojom su se ugovorne strane obvezale u roku od 90 dana zajednički tražiti rješenja za prigovore naručitelja, nije sporazum o prijeboju, utvrđenje tražbine naručitelja ni izričit pridržaj ugovorne kazne. U daljnjim podnescima, među ostalima od 15. studenoga 2022., 21. lipnja 2024., 20. veljače 2025. i 11. ožujka 2026., osporava da su plaćeni godišnji vezovi u drugim marinama dodatni trošak uzrokovan njegovim zakašnjenjem, ističe razliku između prihoda i dobiti te ukazuje na ugovore drugih društava koji su neovisno o predmetnoj marini već bili na snazi.

10. Tužitelj se dodatno poziva na zahtjev voditelja građenja Ivana Sirovca od 24. travnja 2018. kojim je zatraženo produljenje dovršetka s 30. travnja na 4. srpnja 2018. Navedeni zahtjev izvođač opravdava neorganiziranim odvozom materijala iz akvatorija, vremenskim zastojsima i naloženim projektnim izmjenama.

11. Tuženik je u daljnjim podnescima i na ročištima ustrajao da izvedeni plato nije ugovorene kvalitete, da je tužitelj prekoračio ugovoreni rok i da zbog nepravodobnog otvaranja marine nije ostvario očekivane prihode. Nakon dostave financijskog nalaza i njegova dodatka predlagao je daljnja preračunavanja izmakle koristi, uključujući procjenu rashoda izdvojenog segmenta poslovanja marine iz ukupnih financijskih rezultata društva. Pritom je tijekom postupka iznosio i drukčije vremenske pretpostavke, uključujući spominjanje 2019. godine, bez preinake konačno postavljenog zahtjeva.

12. U vezi s pozivom na primopredaju tuženik ne poriče primitak pisane obavijesti od 26. listopada 2018., njegov odgovor predlaže pregled i primopredaju za 7. studenoga 2018. Tuženik pritom ostaje kod stajališta da je konačni zapisnik 12. prosinca 2018. potpisao radi pribavljanja isprava potrebnih za rad marine te da nije odustao od prigovora zbog izvedbe platoa i kašnjenja.

13. Tužitelj je na posljednjem ročištu 2. rujna 2026. ostao kod zahtjeva za isplatu neplaćene cijene radova i odbijanje protutužbe, a tuženik kod osporavanja tužbe i zahtjeva iz protutužbe. Obje su stranke zaključile da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga, osim što je tuženik ustrajao na još jednoj dopuni financijskog vještačenja.

14. Sud je tijekom prethodnog postupka na ročištima 6. ožujka, 21. svibnja i 9. lipnja 2020. odlučivao o dokaznim prijedlozima te je nakon zaključenja prethodnog postupka izveo opsežan dokazni postupak. Provedeni su dokazi uvidom u ugovor, pripadajuće troškovnike, građevinsku i projektnu dokumentaciju, građevinske dnevničke, knjige i situacije, e-poštu i pozive za primopredaju, zapisnik od 12. prosinca

2018., uporabnu dozvolu, poslovne isprave i knjigovodstvene evidencije, ugovore o vezovima, račune i pisane izjave, sve na način pobliže naveden u zapisniku o zaključenju glavne rasprave od 2. rujna 2026.

15. Sud je saslušao zakonske zastupnike odnosno predstavnike stranaka Vanju Vižintina i Nevena Marasa te svjedoke Igora Benića, Danijela Radetića, Barbaru Peruško, Gorana Ribića, Milenu Barač, Ivana Sirovca, Vedrana Kadijevića, Roberta Radolu, Uga Miloša, Davida Keškića i Martinu Keškić Orešnik, kao i ostale osobe navedene u zapisnicima o izvođenju dokaza. Provedeni su očevidi 28. kolovoza 2020., 23. svibnja 2022. i 2. ožujka 2023. te građevinsko, geodetsko i financijsko vještačenje po Anti Bandiću, Zvonku Ivašiću, Tinu Verbancu i Marinu Rameši, uz njihove pisane dopune i usmena očitovanja.

16. Stranke su imale mogućnost očitovati se o dokazima i postavljati pitanja vještacima. Sud je prihvatio dokazne prijedloge koji su bili prikladni za utvrđenje odlučnih činjenica, a nije izvodio daljnje ponavljanje već provedenih dokaza niti izvođenje istih isprava u dodatnim preslikama kada se njima nije mogao promijeniti utvrđeni činjenični temelj. Pri ocjeni dokaza sud se rukovodio člankom 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. – odluka USRH, 84/08., 96/08. – odluka USRH, 123/08. – ispravak, 57/11., 148/11. – pročišćeni tekst, 25/13., 89/14. – odluka USRH, 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25.; dalje: ZPP), cijeneći svaki dokaz zasebno, sve dokaze zajedno te rezultate cjelokupnog postupka.

17. Raspravnim rješenjem od 2. rujna 2026. sud je odbio tuženikov prijedlog za daljnju dopunu financijskog vještačenja. Vještak Rameša je, naime, na tom ročištu objasnio da su raspoložive bruto bilance sastavljene za cjelokupno društvo, a ne za zaseban segment marine, da se bez analitičkih kartica, računa, obračuna izravnih rashoda i drugih već zatraženih podloga ne može pouzdano utvrditi prihod i rashod upravo tog poslovnog segmenta te da, iako je više puta tražio dokumentaciju i nudio uvid, tuženik tražene isprave nije dostavio. Sud je tijekom 2025. i 2026. ostavio dodatne rokove tuženiku te mu naložio omogućavanje uvida vještaka u predmetne isprave, no tražene financijske isprave tuženik nije dostavio niti je vještaku omogućio pregled poslovnih knjiga (kako je to vještak u nekoliko navrata tražio). Stoga novo istovjetno vještačenje ne bi bilo izvedivo niti bi bilo razmjerno svrsi dokazivanja. U tom smislu posljedice neuspjeha dokazivanja valja cijeliti prema pravilima o teretu dokazivanja iz članka 219. i članka 221.a ZPP-a.

18. Na temelju provedenog dokaznog postupka, ovaj sud zaključuje da je tužbeni zahtjev u pretežitom djelu osnovan, dok je protutužbeni zahtjev neosnovan.

19. Predmet tužbenog zahtjeva jest isplata nepodmirenog dijela ugovorene naknade za izvedene građevinske i dodatne radove na rekonstrukciji luke nautičkog turizma „Puntica“ u Medulinu, u iznosu od 2.029.175,06 kn (269.317,81 EUR), sa zakonskim zateznim kamatama od 28. prosinca 2018. do isplate.

19.1. Predmet protutužbenog zahtjeva jest isplata ukupnog iznosa od 3.752.731,05 kn (498.073,00 EUR), od čega tuženik potražuje 460.175,43 kn (61.075,77 EUR) na ime umanjenja vrijednosti radova zbog nedostataka operativnog AB platoa, 459.721,01 kn (61.015,46 EUR) na ime ugovorne kazne zbog zakašnjenja u izvođenju radova, 988.558,75 kn (131.204,29 EUR) na ime naknade štete zbog troškova vezova plovila u drugim marinama, 486.178,80 kn (64.527,01 EUR) na ime izmakle koristi zbog raskida ugovora s trgovačkim društvima Charter Istra d.o.o., Studio Tim j.d.o.o. i Dictum Factum j.d.o.o. te 1.358.097,06 kn (180.250,45 EUR) na ime izmakle koristi zbog nemogućnosti poslovanja marine u razdoblju od 1. svibnja do

12. prosinca 2018., sve sa zatraženim zakonskim zateznim kamatama od 13. prosinca 2018. do isplate.

19.2. Nesporno je da su stranke 25. kolovoza 2017. sklopile pisani ugovor o građenju i 3. listopada 2017. dodatak ugovoru o predujmu, da je ugovoreni rok završetka radova bio 30. travnja 2018., da je izvođač 24. travnja 2018. zatražio produljenje roka te da su radovi na kraju izvedeni i da su stranke 12. prosinca 2018. potpisale zapisnik o primopredaji i konačnom obračunu. Nesporno je da su tijekom gradnje nastupile izmjene projekta te da konačni zapisnik sadrži primjedbu u vezi s nagibom operativnog AB platoa. Nije, međutim, nesporno da je ugovorni rok bio valjano produljen, da su sve dane zakašnjenja prouzročili pojedini sudionici ni da su nedostaci platoa takvi da opravdavaju sniženje cijene u visini koju tuženik potražuje.

19.3. Sporno je, dakle, je li cijena obračunana u pravilnoj visini i je li utuženi saldo ostao neplaćen, jesu li izvedeni radovi, osobito operativni AB plato, imali nedostatke i u kojem opsegu, je li tužitelj pravodobno zatražio produljenje roka i koji su dani eventualno opravdani, je li naručitelj pri prihvatu zakašnjelog ispunjenja valjano zadržao pravo na ugovornu kaznu, jesu li šteta zbog plaćenih vezova i tražena izmakla korist dokazane te postoji li odgovarajuća uzročna veza.

20. Uvidom u Ugovor o izvođenju radova rekonstrukcije luke nautičkog turizma „Puntica“ u Medulinu (I. etapa – 1. faza), sklopljen u Puli 25. kolovoza 2017., sud utvrđuje da je ugovor potpisan od direktora tužitelja Vanje Vižintina kao izvođača i predsjednika uprave tuženika Nevena Marasa kao naručitelja. Člankom 1. prihvaćena je ponuda izvođača broj 21/2017 od 6. lipnja 2017. s troškovnikom, a člankom 2. radovi su vezani uz projektnu dokumentaciju COIN-Inženjeringa d.o.o. od 2016. godine. Ugovor, ponuda i troškovnik pripadaju jedinstvenoj ugovornoj cjelini i sud ih ocjenjuje zajedno, a ne odvojeno. Vjerodostojnost isprave stranke nisu osporile.

21. Člankom 3. ugovora izvođač potvrđuje da su mu poznati uvjeti izvođenja, da je proučio projektno-tehničku dokumentaciju te namjena i tehnička složenost radova. Prema tome, izvođač ne može svoje zakašnjenje ili tehničku neispravnost opravdavati naknadnim pozivanjem na nepoznavanje ugovorenih uvjeta. S druge strane, isti članak dopušta traženje produljenja roka zbog izmjena projektno-tehničke dokumentacije, pritom mogućnost opravdanog produljenja treba povezati i s uvjetima i postupkom iz članka 9. ugovora.

22. Prema članku 4. ugovora ugovorena je cijena 9.194.420,36 kn bez PDV-a, odnosno 11.493.025,45 kn s PDV-om, te plaćanje nakon privremenih situacija i po okončanoj situaciji. Članak 5. zahtijeva plaćanje stvarno izvedenih radova i količina, a ne nužno cijele izvorne troškovničke količine, dok privremene situacije ovjerava nadzorni inženjer. Takav sustav cijene po stvarno izvedenim količinama potvrđuje članak 7., prema kojem su ugovorene jedinične cijene fiksne i nepromjenjive te obuhvaćaju sve redovite sastavne troškove izvođača.

23. U članku 6. razlikuju se naknadni radovi koji izlaze iz ugovora i ponude, a za koje se ugovara dodatak, od viškova odnosno manjkova radova, koji su promjene stvarno izvedenih količina troškovničkih stavaka. Člankom 27. ugovora za ukupnu vrijednost izmjena osnovnog ugovora veću od 5% predviđa se dodatak ugovoru uz prethodnu pisanu suglasnost nadzornog inženjera, a za manje izmjene postupanje putem ovjerenoga građevinskog dnevnika.

24. Članak 7. sadrži iznimku od pravila da jedinična cijena uključuje troškove transporta i zbrinjavanja građevinskog otpada. Izrijeком je izdvojen dio stavke 2.1. „Zemljani radovi“ unutar cjeline „Pomorska gradnja“, koji se odnosi na prijevoz i odlaganje (zbrinjavanje) rastresitog materijala, naime, za te radove i njihovu cijenu predviđeno je da ih naručitelj posebno ugovori s drugim izvođačem.

25. Člankom 8. ugovoreno je uvođenje izvođača u posao 15. rujna 2017. i dovršetak najkasnije 30. travnja 2018. Članak 9. uređuje posebne razloge i postupak produljenja: pisani zahtjev izvođača zbog bitno promijenjenih okolnosti, više sile ili neispunjavanja obveza naručitelja mora biti upućen najkasnije u roku od tri dana od nastanka okolnosti; vremenske zapreke evidentiraju se u građevinskom dnevniku i ovjerava ih nadzorni inženjer, a među drugim razlozima spominju se izmjene tehničke dokumentacije, djelovanje nadležnih tijela i nalog naručitelja za obustavu. Ugovor zahtijeva da se o produljenju sklopi pisani dodatak. Valja voditi računa o tome da se razgraniči formalna izmjena ugovornog roka od pitanja može li se pojedinu dan zakašnjenja unatoč tomu pravno pripisati izvođaču.

26. Članci 10., 14., 15., 20., 21. i 23. ugovora uređuju kvalitetu, nadzor, obvezu postupanja po uputama nadzornog inženjera te režim pisane suglasnosti za odstupanja od tehničke dokumentacije. Članak 10. zahtijeva prethodnu suglasnost samoga naručitelja za odstupanje, a članak 20. predviđa da konačne upute naručitelja izvođaču daje isključivo nadzorni inženjer.

27. Člankom 12. ugovoren je dvogodišnji jamstveni rok za izvedene radove od uspješne primopredaje, uz dužnost izvođača da pristupi otklanjanju nedostataka uzrokovanih njegovom krivnjom. Članak 24. propisuje poziv i organizaciju primopredaje, zapisnik o primopredaji i konačnom obračunu te predaju tehničkih isprava. U člancima 9. i 25. određena je ugovorna kazna od 2‰ ugovorene vrijednosti za svaki neopravdani dan zakašnjenja, ali najviše do 5‰ ugovorene vrijednosti. Članak 28. ugovara supsidijarnu primjenu relevantnih propisa i Posebnih uzanci o građenju („Službeni list SFRJ“, br. 18/77.; dalje: Uzance iz 1977.).

28. Uvidom u ugovorni troškovnik, trinaest dopunskih ponuda i građevinske knjige utvrđeno je da su tijekom gradnje izvođeni radovi po izvorno ugovorenim stavkama i dodatni odnosno izmijenjeni radovi koje su stranke usklađivale tijekom gradnje. Prema konačnom obračunu i građevinskom nalazu, vrijednost izvedenih ugovorenih radova iznosi 7.079.364,42 kn bez PDV-a, a radova po dopunskim ponudama 2.016.362,04 kn bez PDV-a, ukupno 9.095.726,46 kn bez PDV-a. Ti su iznosi izvedenog rada, a ne izvorna ponuda od 9.194.420,36 kn bez PDV-a. Navedena utvrđenja se temelje i na provjeri količina u građevinskim knjigama i ovjerenom konačnom obračunu, a ne samo na jednostranoj evidenciji izvođača.

29. Iz priložene rekapitulacije ponude broj 21/2017 sud je dodatno utvrdio da na vanjske radove otpada 5.521.383,80 kn bez PDV-a, a na radove na zgradi 3.673.036,56 kn bez PDV-a, što zajedno čini 9.194.420,36 kn bez PDV-a. Vanjske radove čine pomorska gradnja 1.940.708,65 kn, kopneno uređenje i vanjska infrastruktura 1.731.216,35 kn, kanalizacijska i vodovodna mreža 1.013.534,40 kn, pralište plovila i septička taložnica 138.883,00 kn, vanjska elektroinfrastruktura 652.096,90 kn i plinska instalacija 44.944,50 kn.

30. U rekapitulaciji je unutar „Kopnenog uređenja i vanjske infrastrukture“ pod stavkom 2.3. iskazana ukupna vrijednost betonskih i armiranobetonskih radova 604.172,00 kn. U tom smislu vrijednost operativnog platoa iznosi 460.175,43 kn, koji se povezuje sa konkretnim pojedinačnim troškovničkim stavkama, privremenim situacijama i stručnim nalazom. Izvorna ukupna cijena 9.194.420,36 kn viša je od konačno obračunane vrijednosti izvedenih radova 9.095.726,46 kn za 98.693,90 kn bez PDV-a. Ta razlika potvrđuje potrebu da se razlikuju manje izvedeni osnovni i dodatno izvedeni radovi.

31. Vrijednost od 2.016.362,04 kn dodatnih radova čini približno 21,93% izvorne ugovorene cijene bez PDV-a, ali ukupna konačna vrijednost izvedenih radova ne prelazi izvornu ugovorenu cijenu. Zato se kod tumačenja praga od 5% iz članka 27.

ugovora mora utvrditi što su strane razumjele pod „ukupnom vrijednošću svih izmjena“: zbroj dodatnih radova, neto učinak svih izmjena ili vrijednost konkretnih odobrenih promjena. Same brojke ne dopuštaju da se to pitanje razriješi bez čitanja pisanih dopunskih ponuda i konačnog obračuna, kako će se obrazlagati u nastavku.

32. Uvidom u privremene obračunske situacije, karticu otvorenih stavaka, konačni obračun i poslovne knjige koje je ispitao financijski vještak sud je utvrdio da se radovi obračunavaju sukcesivno, da se po situacijama iskazuju privremene obustave, uračunavanja avansa i iznosi za isplatu te da preostalo potraživanje prema nalazu vještaka Rameše, čiji nalaz sud pozitivno vrijednosno cijeni budući je riječ o stručnom nalazu temeljenom na dokumentaciji u spisu, iznosi 2.029.175,06 kn. Rubrika "za isplatu" nije sama po sebi bankovna potvrda izvršenog plaćanja. Potpisi i ovjere podupiru prihvrat obračunske osnovice, dok stvarno podmirenje proizlazi iz ispitane računovodstvene dokumentacije. Osobito je značajno što na dostavljenoj desetoj situaciji nema vidljivih potpisa nadzora i naručitelja, premda je potonja okončana situacija ovjerena.

33. Uvidom u Dodatak ugovora od 3. listopada 2017., potpisan od Nevena Marasa i Vanje Vižintina, sud je utvrdio da su stranke izmijenile članak 4. stavak 2. izvornog ugovora tako da se umjesto prvotno predviđenog predujma od 20% plaća avans od 1.000.000,00 kn te članak 5. u dijelu o privremenim situacijama, tako da se svaka situacija umanjuje za 125.000,00 kn do potpunog namirenja avansa. Člankom 4. dodatka izričito je potvrđeno da je predujam uplaćen 18. rujna 2017. Sve ostale odredbe izvornog ugovora ostale su na snazi. Sud iz toga zaključuje da taj pisani dodatak nije ni dogovor o dodatnim radovima ni pisani dodatak o produljenju ugovornog roka.

34.. Predujam od 1.000.000,00 kn ugovoreno je uračunavati po 125.000,00 kn u svaku privremenu situaciju do njegova namirenja. Iz isprava u spisu utvrđeno je da je takav odbitak iskazan i u devetoj situaciji, iako je već osam odbitaka činilo 1.000.000,00 kn. Tu razliku sud ocjenjuje u vezi sa stavkom ukupne sustege na okončanoj situaciji te Ramešinim nalazom.

35. Sud je zapisnik o primopredaji i konačnom obračunu radova na rekonstrukciji LNT „Puntica“, dovršen i potpisan 12. prosinca 2018., te okončanu situaciju broj 117-20-1 od 19. studenoga 2018. ocijenio kao povezanu dokaznu cjelinu, zajedno s građevinskom knjigom, privremenim situacijama, dopunskim ponudama i nalazima vještaka Ante Bandića i Marina Rameše. Riječ je o međusobno podudarnim ispravama koje sadržavaju potpise predstavnika obiju ugovornih strana i nadzornog inženjera te konkretan prikaz radova i njihova obračuna.

36. Iz točke 4. pod a), b) i c) primopredajnog zapisnika sud utvrđuje da su, prema zajedničkom obračunu sudionika, radovi izvedeni prema ugovornom troškovniku i zahtjevima investitora, da su u zapisniku općenito potvrđeni kvaliteta materijala i izvedbe te da su radovi započeli 18. rujna 2017., a završeni 23. listopada 2018. Kao sastavni dio tehničke evidencije navedeno je šest građevinskih dnevnika s upisima od 18. rujna 2017. do 23. listopada 2018. (listovi 1. do 289.). Iz toga sud utvrđuje razliku između datuma dovršetka izvođenja radova, datuma predloženog pregleda 7. studenoga 2018. i formalne primopredaje 12. prosinca 2018. Datum potpisa zapisnika sam po sebi ne dokazuje da je izvođač sve do toga dana fizički izvodio radove niti da je čitavo međurazdoblje posljedica njegova skrivljenog zakašnjenja.

37. Iz točke 4. pod e) do n) istoga zapisnika proizlazi da su stranke pojedine radove izostavile iz obračuna ili izmijenile njihove količine odnosno obračunski tretman: među ostalim fasaderske radove i neugrađeni materijal, određene radove i opremu

uređaja DAB NOVA 600 M-A, hidraulične pumpe, dio pregradnih i stolarskih radova, hortikulturno uređenje te radove koje su za naručitelja izvodili LBF Commerce, Tehnomont i Penta. Iz navedenog sud zaključuje da potpisani obračun nije tek preuzimanje početne ponude ni jednostrana tvrdnja izvođača, već rezultat konačnog pregleda izvedenoga i korekcija. Sud navedene odredbe prihvaća u dijelu u kojemu potkrepljuju obračun stvarno preuzetih količina i vrsta radova.

38. U točki 5. primopredajnog zapisnika i okončanom obračunu utvrđena je vrijednost izvedenih radova po osnovnom ugovornom troškovniku od 7.079.364,42 kn te dodatnih radova izvedenih na zahtjev naručitelja od 2.016.362,04 kn, odnosno ukupno 9.095.726,46 kn bez PDV-a. Navedene se vrijednosti podudaraju s ukupnom vrijednošću u potpisanoj okončanoj situaciji. Postotak od 28,48% naveden uz dodatne radove odgovara njihovom odnosu prema vrijednosti izvedenih osnovnih radova, a ne postotnom udjelu u ukupnoj vrijednosti izvedenih radova. Sud stoga odlučnim smatra prihvaćene apsolutne novčane iznose i provjerene količine. Potpisani konačni obračun dokazuje obračunsku osnovicu tužiteljeve tražbine.

39. Iz okončane situacije broj 117-20-1, izrađene 19. studenoga 2018. za radove zaključene s listopadom 2018. i ovjerene u okviru konačne primopredaje, sud utvrđuje da su ranijim situacijama obračunani radovi od 7.990.611,42 kn, a preostali radovi po okončanoj situaciji 1.105.115,04 kn. U njoj je iskazan obračun ukupne sustege od 924.061,14 kn i iznos „za isplatu“ od 2.029.176,18 kn. Financijski vještak Rameša, usporedbom obračunskih isprava i poslovnih evidencija, utvrdio je niži neplaćeni saldo od 2.029.175,06 kn, koliko je tužitelj i zatražio. Razlika od 1,12 kn, koja se pojavljuje i između zbroja prethodnih situacija i zbirnog iznosa iskazanoga u okončanoj situaciji, ne dovodi u pitanje utuženi niži saldo, a koja razlika će se obrazlagati detaljnije u nastavku.

40. Premda je u točki 4. pod b) zapisnika sadržana opća potvrda kvalitete izvedenih radova, u istoj je ispravi u točki 4. pod d) izričito navedeno da je na zgradi izvedena izmjena temeljne ploče te da operativni AB plato kod prališta, zbog promijenjenih nagiba, odstupa od projektiranog rješenja i ima depresiju na ulazu koja utječe na manipulaciju hidromatom. Sud te navode ocjenjuje zajedno sa zapisnicima koordinacije od 12. i 19. lipnja 2018., odgovarajućim upisima nadzornog inženjera te nalazima Bandića i drugih vještaka. Iz tih dokaza proizlazi da primjedba na završnu obradu i oblikovanje platoa nije prvi put istaknuta nakon preuzimanja radova, zabilježena je još tijekom izvođenja i ponovno u zapisniku o primopredaji. Opća izjava o kvaliteti zato nema značenje nedvosmislene izjave o odricanju naručitelja od pravodobno istaknutih prava zbog tog nedostatka.

41. Sud pritom razlikuje činjenicu primopredaje i prihvata obračunane cijene od prava koja po zakonu i ugovoru mogu opstati i nakon preuzimanja građevine. Potpis zapisnika potvrđuje da je naručitelj preuzeo radove u dokumentiranom stanju i prihvatio obračun njihovih količina i vrijednosti, ali uz istodobno evidentiranu manjkavost platoa, međutim ne dokazuje da je ta manjkavost otklonjena ni da se naručitelj odrekao prava iz odgovornosti za nedostatke. Prema člancima 606., 608., 610., 611. i 631. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO, uz napomenu da su prava i obveze iz ugovora nastali 2017. godine te da izmjena ZOO-a iz 2018. nije utjecala na primjenu relevantnih odredaba) uz pravodobno obavješćavanje i ispunjenje daljnjih pretpostavki, takav nedostatak može biti osnova za razmjerno sniženje naknade. U konkretnom sporu ono je, s obzirom na prihvaćeno građevinsko vještačenje i preostalu neplaćenu cijenu, utvrđeno u ograničenom iznosu od 69.400,00 kn odnosno 9.210,96 EUR, a ne

u iznosu cijele vrijednosti platoa koji zahtijeva tuženik, kako će se obrazlagati u nastavku.

42. U završnom dijelu zapisnika (točka 7.) ugovorne strane dogovorile su da će u roku od 90 dana zajednički i u dobroj vjeri pokušati riješiti primjedbe naručitelja na pojedine izvedene radove, moguće primjedbe iz tehničkog pregleda i primjedbe u vezi s poštovanjem ugovorenih rokova. Sud toj odredbi daje značenje dogovora o daljnjem usuglašavanju otvorenih pitanja, ali ne i učinak već ugovorenog smanjenja cijene, priznanja novčane protutražbine ili sporazuma o prijeboju. U istom je zapisniku naznačeno da jamstveni rok teče od 7. studenoga 2018., dok je sama isprava zaključena 12. prosinca 2018., u kontekstu poziva na primopredaju i ostalih dokaza taj datum nije dostatan za zaključak da je potpuna zapisnička primopredaja valjano dovršena već 7. studenoga.

43. U odnosu na zakašnjenje sud razlikuje mogućnost dokazivanja da ugovoreni rok nije poštovan, odnosno da je naručitelj zbog toga pretrpio štetu, od posebne zakonske pretpostavke očuvanja prava na ugovornu kaznu. Spominjanje „primjedbi ... vezanih za poštivanje ugovorenih rokova“ u točki 7. zapisnika potvrđuje da pitanje rokova nije bilo sporazumno riješeno, ali samo po sebi nije izričito ili dovoljno određeno priopćenje izvođaču da naručitelj zadržava pravo na naplatu ugovorne kazne. Prema članku 353. stavku 5. ZOO-a takvo priopćenje mora biti dano bez odgađanja nakon primitka zakašnjelog ispunjenja, osim ako je pravo na kaznu već prije jasno pridržano. Usporedba s ranijim zapisnicima koordinacije i prepiskom ne potvrđuje da je takav određeni pridržaj bio priopćen, niti on proizlazi iz pozitivno vrednovanih provedenih dokaza. Dogovor o razgovorima u idućih 90 dana sam po sebi ne produljuje zakonski rok za pridržaj ugovorne kazne.

44. Zaključno, sud ujedinjenu dokaznu ocjenu dviju potpisanih isprava prihvaća u tri razgraničena dijela: prvo, utvrđuje da su radovi izvedeni i konačno obračunani u vrijednosti od 9.095.726,46 kn bez PDV-a, pri čemu je neplaćeni saldo prema financijskom nalazu 2.029.175,06 kn; drugo, utvrđuje da su pravodobno evidentirani nedostaci AB platoa ostali otvoreni i da utječu na visinu preostale dugovane cijene, a ne na činjenicu primitka i obračuna ostalih radova; i treće, utvrđuje da otvoreno pitanje ugovorenog roka nije istovjetno očuvanju prava na ugovornu kaznu.

45. Iz sadržaja članka 24. ugovora proizlazi da organiziranje primopredaje pripada naručitelju i da primopredaja treba uslijediti najkasnije u 15 dana po završetku radova, uz obavijest izvođača i predaju pripadajućih isprava. Zbog toga datum sastavljanja zapisnika od 12. prosinca 2018. nije sam po sebi dokaz da su sve dane od 30. travnja do 12. prosinca 2018. uzrokovali propusti izvođača. Razdoblje stvarnog izvođenja i dovršetka radova treba razlikovati od razdoblja potrebnog za pregled, organizaciju primopredaje i pribavljanje uporabnih ili poslovnih odobrenja.

46. Uvidom u pisani „Zahtjev za produljenje roka izgradnje“ Vodoprivrede d.o.o. Buzet, urudžbeni broj 01-71/1-18 od 24. travnja 2018., koji je potpisao voditelj radova Ivan Sirovec, sud utvrđuje da se izvođač poziva na članke 3. i 9. ugovora, navodi odstupanje od dinamičko-operativnog plana te od naručitelja traži odobrenje produljenja roka dovršetka do 4. srpnja 2018. Iz isprave se utvrđuje postojanje pisanog zahtjeva i njegova sadržaja, a ne i da je zahtjev bio prihvaćen ili da su svi navedeni dani bili stvarno opravdani.

47. U obrazloženju tog zahtjeva izvođač se poziva na četiri skupine razloga: 25 dana zbog navodnog neispunjavanja naručiteljeve obveze odvoza rastresitog materijala s lokacije iskopa (uz navedeno razdoblje 25. rujna do 13. listopada 2017.), 25 dana zbog nepovoljnih vremenskih prilika prema građevinskom dnevniku, 14 dana zbog izmjene temeljnog sklopa zgrade (navedeno je izvođenje od 1. do 15. veljače

2018.) i jedan dan zbog dodatnog ojačanja armature nakon naloga nadzora od 5. ožujka 2018. Zbroj pojedinačno naznačenih trajanja iznosi 65 dana, što odgovara traženom pomaku roka s 30. travnja na 4. srpnja 2018.

48. Sud pri ocjeni zahtjeva uočava da razdoblje od 25. rujna do 13. listopada 2017., na koje se izvođač poziva kao na 25 dana čekanja odvoza, obuhvaća 19 kalendarskih dana ako se računaju oba granična datuma. Stoga se navedenih 25 dana ne može jednostavno smatrati dokazanima iz samih datuma u zahtjevu. Jednako tako za 25 dana vremenskih zapreka nije dovoljno njihovo zbrajanje bez identifikacije dnevničkih upisa, mogućnosti izvođenja drugih radova i utjecaja na kritični slijed radova. Za dvije projektne izmjene od 14 i jednog dana valja razlikovati trajanje izvođenja izmijenjenog zahvata od dokazanoga neto produljenja ukupnog roka završetka. Dvostruko uračunavanje istodobnih zastoja ne bi bilo dopušteno.

49. Ugovorni članak 7. podupire tvrdnju izvođača da je prijevoz i odlaganje rastresitog materijala iz posebno izdvojenog dijela pomorske gradnje trebalo posebno ugovoriti s drugim izvođačem na strani naručitelja. Ipak, člankom 9. ugovora predviđeno je pravodobno pisano traženje produljenja, pa je zahtjev poslan tek 24. travnja 2018. vremenski udaljen od navodnog čekanja u rujnu i listopadu 2017. te izmjena iz veljače i ožujka 2018. Njegovo postojanje potvrđuje da je zahtjev podnesen prije izvornog završnog datuma 30. travnja, ali ne dokazuje poštovanje posebnog roka od tri dana od nastanka svake pojedine smetnje.

50. Uvidom u elektroničku poruku voditelja operative tužitelja Daniela Radetića od 30. siječnja 2019. upućenu Goranu Ribiću, uz obavijest odvjetniku i direktoru tužitelja, sud utvrđuje da je pošiljatelj dostavio pregled izvantroškovničkih radova i opravdanih dana zakašnjenja, navodeći da se temelji na dnevnim upisima građevinskoga dnevnika koje je ovjerio nadzorni inženjer. Poruka je nastala nakon dovršetka i primopredaje i ne predstavlja pisanu suglasnost naručitelja za produljenje ugovorenog roka. Sama poruka dokazuje sadržaj izvođačeva obračuna i njegovo upućivanje primateljima, ali ne dokazuje da je naručitelj prihvatio zaključke iz tablice.

51. Uvidom u prvu stranicu rukopisnoga priloga uz navedenu poruku sud utvrđuje da je izvođač izdvojio: 15 dana za projektno uvjetovanu izmjenu platoa prališta i armature (27. travnja do 11. svibnja 2018.), po jedan dan za kišu 14. svibnja i premještanje cijevi 15. svibnja, sedam dana za zahvate na plinskim odnosno drugim instalacijama početkom lipnja, 41 dan vezan uz nosače i montažu solarnih kolektora od kraja svibnja do početka srpnja, jedan dan za vrata 9. srpnja, devet dana za izmjenu vrata sanitarija od 17. do 25. srpnja te jedan dan za protupožarna brtvljenja 19. srpnja. Navodi su naknadni obračun izvođača, pojedinačni upisi i eventualni uzročni učinak moraju se potvrditi izvornim građevinskim dnevnikom i nalazom vještaka.

52. Uvidom u drugu stranicu istoga rukom pisanog priloga sud utvrđuje da se dodatno računaju četiri dana za radove hidroizolacije i uređaja pročišćavanja krajem srpnja i početkom kolovoza, 23 dana za izmjene sanitarnih prostorija od 13. kolovoza do 4. rujna 2018. te 15 dana za izmjene elektroinstalacija i sustava ventilacije od 9. do 23. listopada 2018. Izvođač je sastavio zbroj od 118 dana, s napomenom da su navodi prema upisima u građevinskom dnevniku ovjerenima od nadzora. Na dostavljenoj tablici vidljiv je potpis sastavljača, no nema posebne ovjere nadzornog inženjera ni prihvata naručitelja, zato sud ne smatra da je sam zbroj obostrano potvrđen.

53. Sud primjećuje da tablica ujedno označava razdoblje od 4. srpnja do 23. listopada 2018., koje traje 111 dana između graničnih datuma (112 dana s uračunavanjem obaju dana). Navodnih 118 dana ne može se tretirati kao 118 međusobno nepreklapajućih kalendarskih dana produljenja unutar tog intervala. Posebno se preklapaju navodi o solarnim kolektorima i zahvatima u lipnju, kao i radovi

na vratima i protupožarnim brtvljenjima u srpnju. Izvođač je zbrojio trajanja odnosno trajanje pojedinih aktivnosti, a nije predočio jedinstveni obračun neto kritičnog zakašnjenja. Za eventualno opravdanje prekoračenja roka važan je stvaran pomak završetka gradnje, a ne zbroj svih paralelnih aktivnosti.

54. U istoj poruci navedeno je da elektrotehnički izvanstroškovnički radovi nisu zasebno razrađeni u priloženoj vremenskoj evidenciji te da njihova vrijednost iznosi 210.732,31 kn bez PDV-a prema X. dopunskoj ponudi od 5. lipnja 2018. i XIII. dopunskoj ponudi od 25. kolovoza 2018. Sud tu brojku ne dodaje automatski iznosu 2.016.362,04 kn dodatnih radova iz potpisanog konačnog obračuna, jer bi prema raspoloživoj dokumentaciji mogla biti već obuhvaćena dopunskim radovima. Za zasebnu dodatnu naplatu ili dodatno opravdanje broja dana potreban je pojedinačan obračun, prihvrat ponude i dokaz o njezinu utjecaju na rok.

55. Povezivanjem navedenih isprava s člancima 6., 9., 10. i 27. ugovora te Bandićevim građevinskim nalazom, kojega sud pozitivno vrijednosno ocjenjuje jer je riječ o stručnom, provjerljivom te jasno obrazloženom nalazu, sud razlikuje stvarno izvedene i plaćanju podobne izvanstroškovničke radove od pravne posljedice koju bi takvi radovi imali za rok. Bandić je u zasebnoj ocjeni zastoja priznao 54 radna dana na temelju analiziranih uzroka i dokumentacije, pritom naknadna jednostrana tablica sa zbrojem 118 dana ne pobija takav stručni zaključak sama po sebi. Pritom se 54 radna i 118 nominalnih dana ne mogu mehanički oduzimati ili zbrajati jer ne predstavljaju iste vremenske i metodološke kategorije, o čemu će sud u nastavku iznijeti obrazloženje i zaključak.

56. Uvidom u pisani poziv izvođača od 26. listopada 2018. i e-poštu od 29. listopada 2018. utvrđeno je da je izvođač pozvao naručitelja na pregled okončanog obračuna i primopredaju te da se razmatrao termin 7. studenoga 2018. Sam poziv i predloženi termin ne dokazuju bez daljnjega da su svi radovi bili potpuno dovršeni na ugovoreni način već jesu dokaz da je izvođač zahtijevao pregled i preuzimanje. Neposredno potpisani zapisnik o primopredaji sastavljen je 12. prosinca 2018.

57. Uvidom u pisani poziv izvođača urudžbeni broj 01-138/1-18 od 26. listopada 2018., naslovljen na naručitelja, predstavnika naručitelja Gorana Ribića i nadzorne inženjere Amira Jelaču, Danijela Mirčetu i Marina Drandića, utvrđeno je da je izvođač pozvao na pregled okončanog obračuna i primopredaju pozivajući se na članak 24. ugovora. Naručiteljev pisani odgovor potvrđuje primitak poziva i predlaže termin pregleda 7. studenoga 2018. u 9 sati. Ove su isprave međusobno sukladne u pogledu postojanja komunikacije i predlaganja termina, ali ni jedna od njih ne predstavlja potpisani zapisnik o primopredaji radova 7. studenoga.

58. Iz zapisnika od 12. prosinca 2018., u usporedbi s navedenim pozivom i odgovorom, proizlazi da je od dana utvrđenog završetka izvedbe 23. listopada 2018. do potpisa primopredaje prošlo 50 kalendarskih dana, a od predloženoga termina 7. studenoga do potpisa 35 dana. Za ugovorni članak 24. to je značajno jer organiziranje primopredaje pripada naručitelju, pa se razdoblje nakon pravodobnog poziva ne može pripisati samo izvođaču bez utvrđenja uzroka zbog kojeg se pregled i zapisnik nisu ranije dovršili.

59. Uvidom u zapisnik koordinacije broj 1 od 21. rujna 2017. sud utvrđuje da su u početnoj fazi trajali pripremni i zemljani radovi, da je podizvođač Murgons provodio probni iskop i da je već tada predložena izmjena debljine zaštitnog betonskog sloja s projektiranih 5 cm na 10 cm, uz dopuštenje nadzornog inženjera. Izvođaču odnosno drugim sudionicima dodijeljene su obveze u vezi s iskopom i pontonima, a naručitelju obveza pribavljanja pojašnjenja pojedinih oznaka izvedbenog projekta. Isprava

potvrđuje ranu koordinaciju i tehničke prilagodbe, ali ne daje osnovu da se već za te dane odredi trajanje opravdanoga zastoja.

60. Uvidom u zapisnik broj 2 od 26. rujna 2017. utvrđeno je da se u njegovu uvodnom dijelu radovi opisuju kao radovi koji napreduju prema tadašnjem planu, da je tužitelj predao dopunsku ponudu broj 34/2017 od 25. rujna 2017., za koju je u napomeni zabilježeno da je prihvaćena i ovjerena za vrijeme sastanka, te da je uzimanje uzoraka mulja i pribavljanje uvjeta za njegovo zbrinjavanje označeno obvezom investitora, uz rok deset dana.

61. Uvidom u zapisnik broj 3 od 31. listopada 2017. sud utvrđuje da su rezultati ispitivanja uzorka mulja dostavljeni 17. listopada 2017. od strane investitora, dok je odvoz mulja započeo 14. listopada 2017., oko dva tjedna kasnije od predviđenoga dinamičkim planom, te da je prema tadašnjem stanju odvezeno približno 2.000 m³ materijala. U istom zapisniku zabilježena je i potreba povećanja dubine iskopa uz jugozapadni obalni zid zbog zatečenog nosivog tla, kao i dodatna pitanja instalacija koja je trebao riješiti investitor. To potvrđuje stvarne okolnosti otežanog izvođenja, ali ne dokazuje da je svaka kalendarska jedinica od početka do dovršetka odvoza prouzročila jednako trajno zakašnjenje ukupnog projekta.

62. Usporedbom zapisnika broj 3 s izvođačevim zahtjevom za produljenje roka od 24. travnja 2018. sud utvrđuje i računsku neusklađenost: izvođač je za razdoblje od 25. rujna do 13. listopada 2017. naveo 25 dana, premda ono obuhvaća 19 kalendarskih dana uključujući oba datuma. Zapisnik broj 3 govori o zakašnjenju odvoza od dva tjedna u odnosu prema planu. Nije dopušteno ni tih četrnaest dana automatski pribrojiti drugim radovima ni zaključiti da je konačni rok produljen za 25 dana; za to su odlučni vremenski slijed kritičnih radova, mogući paralelni zahvati, građevinski dnevnik i stručno mišljenje vještaka Bandića.

63. Uvidom u zapisnik broj 4 od 7. studenoga 2017. utvrđeno je da se radovi i dalje opisuju kao radovi koji napreduju planiranim tempom te da je, prema dogovoru s nadzorom, umjesto prvotno projektiranog temeljenja na određenoj dubini ugrađen nosivi kameni nabačaj s pripadajućim tehničkim prilagodbama. Naručitelju su istodobno dodijeljene radnje razjašnjavanja ventilacije i smještaja opreme za pročišćavanje otpadnih voda. Stoga radovi nisu bili neprekidno obustavljeni od rujna do studenoga 2017., ali su se odvijali uz izmjene dijelova rješenja i zadaće koje nije izvršavao samo tužitelj.

64. Uvidom u promemoriju sastanka od 14. studenoga 2017., na kojemu su navedeni predstavnici Vodoprivrede, naručitelja, COIN-a i Tehnomonta, sud utvrđuje da je raspravljano o nosačima instalacija i WPC podkonstrukcije na gatovima, šest pristupnih mostića, stotinu bitvi i otvorima za prihvat bokobrana, te da se Tehnomont obvezao izraditi odgovarajuće ponude, dok je projektantica trebala dostaviti raspored bitvi.

65. Uvidom u zapisnik broj 7 od 16. siječnja 2018. sud utvrđuje da je radi inženjerskih razloga i održavanja instalacija, prema prijedlogu nadzornog inženjera, predviđena izmjena temeljenja zgrade, uključujući kotu temeljne ploče 0,38 m n. m., donju ploču debljine 30 cm i gornju AB ploču debljine 15 cm. Zabilježena je i zamjena odnosno poboljšanje temeljnog tla slojem geotekstila i kamenog materijala, s traženom nosivošću.

66. Uvidom u zapisnik broj 8 od 27. veljače 2018. utvrđuje se da su radovi na zgradi bili usporeni zbog nepovoljnih vremenskih prilika, osobito jake bure, da je obalni zid na mjestu operativnoga platoa opisan kao izveden prema projektu, te da su ostala otvorena pitanja ojačanja zida uz pralište, položaja opreme i instalacija.

67. Uvidom u zapisnik broj 9 od 5. ožujka 2018. sud utvrđuje da se od investitora traže dodatna projektantska rješenja za položaj solarnih kolektora, ventilacije i određene opreme, te da je izrijekom navedeno kako se na njegov zahtjev neće izvesti kružni stupovi S1.6 i S1.7 te vrata određenoga prostora uz lift, uz napomenu o provjeri protupožarnih zahtjeva. Neizvođenje tih stupova zatim je glavna projektantica Barbara Peruško u dopisu od 1. ožujka 2019. označila kao konstrukcijsko odstupanje koje zahtijeva provjeru mehaničke otpornosti i stabilnosti..

68. Uvidom u zapisnik broj 10 od 15. svibnja 2018. utvrđuje se da je izrada zgrade i obalnog dijela bila u tijeku, ali da su obrtnički i instalaterski radovi kasnili prema dinamičkom planu. U zapisniku se spominje sastanak s podizvođačem elektroinstalacijskih radova nakon nepredviđenog događaja, potreba nabave ili raspoređivanja opreme, zahtjevi investitora za izmjenom napajanja i dodatnim instalacijama te potreba koordinacije više podizvođača. Iz toga proizlazi da je zakašnjenje bilo višestruko uvjetovano, zapisnik sam po sebi ne dopušta pripisati ga u cijelosti ni jednoj strani.

69. Uvidom u zapisnik broj 11 od 12. lipnja 2018. sud utvrđuje da posljednji dostavljeni dinamički plan s rokom završetka 1. lipnja 2018., odnosno naknadno usmeno dogovoreni završetak obrtničkih i grubih radova do 12. lipnja 2018., nisu bili ispunjeni. Zabilježeno je i postojanje odluke Općine Medulin o zabrani određenih radova od 1. lipnja do 15. rujna 2018. te potreba izrade novoga dinamičkog plana radi eventualnog odobrenja nastavka grubih radova. Sama napomena o takvoj zabrani nije dokaz njezina punog sadržaja ni dokaz da se tijekom cijeloga razdoblja nisu mogli izvoditi unutarnji ili nebučni radovi.

70. U istom zapisniku broj 11 od 12. lipnja 2018. izričito su navedeni uočeni nedostaci pri izvedbi operativnoga AB platoa i zahtjev izvođaču da predloži sanaciju, kao i deformacija vodovodne instalacije na gatu 4. Time je utvrđeno da su primjedbe na plato postojale za vrijeme izvođenja radova i prije zapisnika o primopredaji 12. prosinca 2018., što je relevantno za pravodobnost obavijesti o nedostatku. Međutim zapisnik ne određuje opseg konačnoga nedostatka, potrebnu tehničku sanaciju ni novčani iznos sniženja cijene.

71. Uvidom u zapisnik o koordinaciji od 19. lipnja 2018., koji prema dostavljenom primjerku sadržava potpise nadzornog inženjera Amira Jelače, predstavnika naručitelja Gorana Ribića i voditelja gradilišta tužitelja Ivana Sirovca, sud utvrđuje da nije ostvaren dogovor od 12. lipnja o novom dinamičkom planu, da nisu bili dovršeni grubi radovi na platou i ulazu u marinu, da određeni fasaderski i podopolagački radovi nisu započeli, da prijedlog sanacije platoa nije dostavljen te da deformacija vodovodne instalacije nije sanirana. Zatraženi su dnevni planovi radova i koordinacije, a istaknuta je i potreba dovršetka infrastrukture i parkirališta u vezi s ograničenjima radova. Riječ je o neposrednom, konkretnom i višestrano potvrđenom dokazu određenih propusta u organizaciji i izvršenju radova.

72. Sud usporedbom ovih zapisnika s dokumentima o dodatnim radovima i zahtjevima za produljenje zaključuje da su postojale okolnosti na strani naručitelja, uključujući nužnost dopune projektnih rješenja, posebnu organizaciju odvoza mulja i pojedine promjene opreme, ali i okolnosti na strani izvođača, uključujući prekoračenje vlastitih međurokova i nepostupanje po zahtjevu za dostavljanje novoga dinamičkog plana i sanacijskog prijedloga. Stoga se ne prihvaća ni opća tvrdnja tužitelja da je svako zakašnjenje posljedica naručiteljevih naloga ni opća tvrdnja tuženika da sve dodatne okolnosti nisu mogle utjecati na završetak radova. Točan doprinos pojedine smetnje ukupnom vremenu izgradnje treba utvrditi u vezi s građevinskim dnevnicima i nalazom građevinskog vještaka Bandića.

73. Uvidom u dopis izvođača od 19. studenoga 2018. sud utvrđuje da je naručitelju dostavljeno šest primjeraka okončane situacije broj 117-20-1. Na predanom primjerku zabilježen je primitak 12. prosinca 2018. To je podudarno s datumom potpisa konačnog obračuna, a ne dokazuje samo po sebi ranije prihvaćanje tog konačnog salda od strane naručitelja.

74. Uvidom u ovjerenu okončanu situaciju broj 117-20-1, izrađenu 19. studenoga 2018. za radove zaključno s listopadom 2018., sud utvrđuje ukupnu vrijednost izvedenih radova od 9.095.726,46 kn bez PDV-a; za radove po prethodnim situacijama navedeno je 7.990.611,42 kn, a po okončanoj situaciji 1.105.115,04 kn. U rubrici obračuna plaćanja iskazana je ukupna sustega od 924.061,14 kn, pa je naveden iznos za isplatu od 2.029.176,18 kn. Ispravu su potpisali izvođač, nadzorni inženjer i naručitelj. U usporedbi s prethodno iskazanim pojedinačnim situacijama sud je utvrdio razliku od 1,12 kn te računovodstvenu posebnost stavke ukupne sustege koje su detaljnije ocijenjene u nastavku obrazloženja. Ovjera navedene isprave je po stajalištu suda dokaz prihvata konačne obračunske osnovice.

75. Utuženi saldo iz kartice otvorenih stavaka iznosi 2.029.175,06 kn, što je za 1,12 kn manje od iznosa "za isplatu" iz potpisane okončane situacije. Usporedbom prve do desete privremene situacije sud utvrđuje da se isti iznos od 1,12 kn pojavljuje i između zbroja pojedinačnih obračuna (7.990.610,30 kn) i iznosa prethodnih situacija iskazanoga u završnoj ispravi (7.990.611,42 kn). Time je brojčani nesklad jasno utvrđen. Sud ne bi mogao dosuditi više od postavljenog zahtjeva, a najniži potraživani iznos potrebno je vrednovati zajedno s Ramešnim nalazom i poslovnim evidencijama.

76. Uvidom u deset dostavljenih privremenih situacija sud utvrđuje da je svaka izrađena za određeni obračunski mjesec, s prikazom pojedinačnoga iznosa radova, ranije obračunanoga kumulativa, 10-postotne sustege i eventualnog uračunavanja avansa. Potpis nadzornog inženjera i naručitelja na pojedinoj situaciji potvrđuje njezinu ovjeru kao obračunske isprave.

77. Uvidom u I. privremenu situaciju broj 92-20-1 od 4. listopada 2017. za radove zaključno s rujnom 2017. sud utvrđuje radove od 139.493,85 kn bez PDV-a, 10-postotnu sustegu 13.949,38 kn i odbitak avansa 125.000,00 kn, tako da je iskazano 544,47 kn za isplatu. Na primjerku su vidljivi potpisi izvođača, nadzornog inženjera i naručitelja.

78. Uvidom u II. privremenu situaciju broj 103-20-1 od 6. studenoga 2017. sud utvrđuje radove za listopad 2017. od 299.119,06 kn, kumulativ 438.612,91 kn, sustegu 29.911,91 kn, odbitak avansa 125.000,00 kn i iznos za isplatu 144.207,15 kn. Isprava sadrži potpise stranaka i nadzora.

79. Uvidom u III. privremenu situaciju broj 117-20-1 od 4. prosinca 2017. sud utvrđuje radove za studeni od 464.079,46 kn, kumulativ 902.692,37 kn, sustegu 46.407,95 kn, odbitak avansa 125.000,00 kn i iznos za isplatu 292.671,51 kn. Priloženi primjerak potpisale su osobe ovlaštene za izvođača, nadzor i naručitelja.

81. Uvidom u IV. privremenu situaciju broj 136-20-1 od 29. prosinca 2017. utvrđuje se obračun za prosinac od 348.381,29 kn, kumulativ 1.251.073,66 kn, sustega 34.838,13 kn, odbitak avansa 125.000,00 kn i iznos za isplatu 188.543,16 kn. Na primjerku su vidljivi potpisi obiju stranaka i nadzora.

82. Uvidom u V. privremenu situaciju broj 7-20-1 od 5. veljače 2018. sud utvrđuje radove za siječanj u iznosu od 838.460,89 kn, kumulativ 2.089.534,55 kn, sustegu 83.846,09 kn, odbitak avansa 125.000,00 kn te iznos za isplatu 629.614,80 kn. Isprava je potpisana od izvođača, nadzora i naručitelja.

83. Uvidom u VI. privremenu situaciju broj 17-20-1 od 5. ožujka 2018. sud utvrđuje radove za veljaču od 753.665,23 kn, kumulativ 2.843.199,78 kn, sustegu

75.366,52 kn i odbitak avansa 125.000,00 kn, uz iskaz za isplatu 553.298,71 kn. Dostavljeni primjerak sadrži potpise izvođača, nadzora i naručitelja.

84. Uvidom u VII. privremenu situaciju broj 25-20-1 od 11. travnja 2018. utvrđuju se radovi za ožujak od 573.318,19 kn, kumulativ 3.416.517,97 kn, sustega 57.331,82 kn, odbitak avansa 125.000,00 kn i iznos za isplatu 390.986,37 kn. Na situaciji su vidljivi potpisi stranaka i nadzora.

85. Uvidom u VIII. privremenu situaciju broj 37-20-1 od 7. svibnja 2018. sud utvrđuje radove za travanj od 459.413,70 kn, kumulativ 3.875.931,67 kn, sustegu 45.941,37 kn i odbitak avansa 125.000,00 kn, uz iznos za isplatu 288.472,33 kn. Isprava ima potpise izvođača, nadzora i naručitelja. Zaključno s ovom situacijom iz osam pojedinačnih odbitaka avansa od 125.000,00 kn proizlazi ukupno uračunavanje od 1.000.000,00 kn, koliko je avansa plaćeno prema dodatku ugovoru.

86. Uvidom u IX. privremenu situaciju broj 51-20-1 od 8. lipnja 2018. utvrđuju se radovi za svibanj od 1.836.077,14 kn, kumulativ 5.712.008,81 kn, sustega 183.607,71 kn i ponovno iskazan odbitak avansa od 125.000,00 kn, uz iznos za isplatu 1.527.469,43 kn. Isprava je potpisana od izvođača, nadzora i naručitelja. To je deveti odbitak jednakog iznosa, pa iskazani ukupni odbitci na ime avansa dosežu 1.125.000,00 kn i premašuju ugovoreni avans za 125.000,00 kn.

87. Uvidom u X. privremenu situaciju broj 55-20-1 od 26. lipnja 2018. za radove zaključno s lipnjem sud utvrđuje radove u vrijednosti 2.278.601,49 kn bez PDV-a, kumulativ 7.990.610,30 kn, sustegu 227.860,15 kn i iznos za isplatu 2.050.741,34 kn, bez daljnjeg odbitka avansa. Za razliku od prijašnjih priloženih situacija, na dostavljenom primjerku nisu vidljivi potpisi nadzornog inženjera ni naručitelja. Sud taj primjerak zato ne tretira kao samostalno obostrano ovjereni obračun, ali ga uspoređuje s kasnijom potpisanom okončanom situacijom i stručnim nalazima.

88. Zbroj iznosa radova navedenih u I. do X. privremenoj situaciji iznosi 7.990.610,30 kn bez PDV-a. U okončanoj situaciji prethodno obračunani radovi iskazani su u iznosu 7.990.611,42 kn, odnosno 1,12 kn više. Razlika se podudara s razlikom između nižeg utuženog iznosa 2.029.175,06 kn i konačno iskazanih 2.029.176,18 kn za isplatu. Ipak, ocjena je suda da potpisani završni obračun i poslovne knjige imaju jaču dokaznu vrijednost za konačan saldo od jednog nepriznatog obračunskog primjerka.

89. Sud je dodatno izračunao da zbroj pojedinačnih desetpostotnih sustega iz I. do X. privremene situacije iznosi 799.061,03 kn, dok je u okončanoj situaciji ukupna sustega prikazana u iznosu 924.061,14 kn. Razlika iznosi 125.000,11 kn. Kako je u IX. privremenoj situaciji predujam nakon osam prethodnih odbitaka od ukupno 1.000.000,00 kn dodatno umanjen za 125.000,00 kn, razlika od 125.000,00 kn može se računovodstveno objasniti njegovim vraćanjem u korist izvođača pri konačnom obračunu. Preostalih 0,11 kn odgovara promjeni od 10% na razliku prethodno obračunanih radova od 1,12 kn, uz zaokruživanje.

90. Iz rubrika "za isplatu" u deset privremenih situacija proizlazi zbroj od 6.066.549,27 kn, a kada se tome pridoda 2.029.176,18 kn po okončanoj situaciji i ranije plaćeni avans od 1.000.000,00 kn, dobiva se 9.095.725,45 kn, odnosno 1,01 kn manje od potpisane vrijednosti svih izvedenih radova 9.095.726,46 kn. Konačni dug sud određuje prema prihvaćenoj ovjereoju osnovici i vještačenim knjigovodstvenim podacima.

91. Sud ocjenjuje da potpisani obračuni, osobito okončana situacija prihvaćena 12. prosinca 2018. i izvješće nadzora, u vezi s Ramešnim nalazom, podupiru postojanje izvedene i obračunate obveze plaćanja.

92. Nadalje, za ocjenu zakašnjenja posebno su relevantni članci 7., 8., 9., 13., 14. i 20. ugovora. Naručitelj je bio obavezan omogućiti pristup gradilištu, osigurati projektno-tehničku dokumentaciju, dati potrebne upute preko nadzornog inženjera i po dovršetku zatražiti tehnički pregled, dok je izvođač morao poštovati projekt, ugovorene rokove i odobrenu dinamiku. Ako je usporavanje rada bilo povezano s odvojeno ugovorenim prijevozom i zbrinjavanjem rastresitog materijala iz stavke 2.1. pomorske gradnje, treba utvrditi tko je taj prijevoz imao ugovoriti, tko ga je morao izvesti i koliko je konkretnih dana zbog njega bilo onemogućeno napredovanje kritičnih radova.

93. Uvidom u „Izjavu izvođača radova o izvedenim radovima i uvjetima održavanja građevine“ broj 01-145/1-18 od 7. studenoga 2018., potpisanu po voditelju građenja Ivanu Sirovcu, sud utvrđuje da se u izjavi opisuje izvršenje u skladu s ugovorom, projektnom dokumentacijom i pravilima struke. U njoj se izrijeком navodi da je prema nalogu glavnog nadzornog inženjera izmijenjena temeljna ploča i time podignuta niveleta zgrade te da su uklonjeni stupovi S 1.6 i S 1.7 uz ojačanje gornje ploče. Ta je izjava dokaz da je izvođač projektne izmjene prije potpisa konačnog zapisnika dokumentirao kao sastavni dio izvedenog stanja.

94. Sadržaj izjave izvođača sud ocjenjuje oprezno jer je riječ o ispravi koju je sastavio sudionik gradnje na strani izvođača, pa njezina opća tvrdnja da je sve izvedeno uredno ne uklanja konkretnu primjedbu unesenu u kasnije obostrano potpisani zapisnik o depresiji na ulazu prališta. Pritom okolnost da je promjena temeljnog sklopa nastala po nalogu nadzornog inženjera ima dokaznu važnost za uzrok promjene nagiba, sama ne oslobađa izvođača obveze da upozori na posljedice za funkcionalnost platoa, niti bez daljnjega dokazuje da je naručitelj prethodno pisano odobrio odstupanje koje članak 10. ugovora zahtijeva.

95. U izjavi je priložen popis nadzornih inženjera, stručnih voditelja gradnje, projektnih mapa, građevinskih dnevnika, izjava podizvođača te atestne i tehničke dokumentacije. Među priložima je izvješće o kontroli kvalitete betona IGH d.d. Zagreb od 17. svibnja 2018., završno izvješće o ugrađenom betonu, certifikati armature i druge isprave o ugrađenim proizvodima.

96. Sama činjenica da je Izjava izvođača datirana 7. studenoga 2018. i da je prema točki 7. konačnog zapisnika predložena naručitelju umanjuje uvjerljivost općenitoga navoda da dokumentacija uopće nije bila raspoloživa prije potpisa zapisnika u prosincu.

97. Uvidom u projektne nacрте, dopis projektanta COIN Inženjering d.o.o. od 1. ožujka 2019. i dokumentaciju o izmjenama utvrđeno je da izvedeno rješenje platoa u pojedinim elementima odstupa od prvotnoga projekta, osobito u geometriji, nagibima i izvedbi dilatacijskih reški. Međutim, članak 10. ugovora dopušta odstupanje od tehničke dokumentacije samo uz prethodnu suglasnost naručitelja, a članci 20. i 21. uređuju način izdavanja uputa preko nadzornog inženjera i granice učinka upisa u građevinski dnevnik. Sud zato odvojeno ocjenjuje je li pojedina izmjena bila ugovorena odnosno odobrena te je li, neovisno o odobrenju, konačna izvedba zadovoljila pravila struke. Nalog nadzornog inženjera nije sam po sebi oslobođenje izvođača od odgovornosti za stručno neispravnu izvedbu.

98. Uvidom u zaključak Istarske županije, Odsjeka za prostorno uređenje i gradnju Pula, KLASA: UP/I-361-05/18-01/000302, URBROJ: 2163/1-18-06/5-19-0002 od 23. siječnja 2019., u vezi s nalazom i mišljenjem građevinskog vještaka Ante Bandića, sud utvrđuje da je tehnički pregled rekonstrukcije LNT „Puntica“ određen za 31. siječnja 2019. u 10,00 sati na k.č. 1731 k.o. Medulin. Bandić je radi vještačenja pribavio na uvid i pregledao upravni spis iste klase, uključujući glavne projekte i upravnu dokumentaciju, te utvrdio da je tehnički pregled zaista održan 31. siječnja

2019. i da je uporabna dozvola izdana 25. ožujka 2019., URBROJ: 2163/1-18-06/5-19-0016. Sud te podatke iz stručnog nalaza prihvaća jer su određeno navedeni, podudarni s upravnim zaključkom i naknadnim rješenjem Ministarstva turizma te nisu opovrgnuti drugim pouzdanim dokazom.

99. Uvidom u sadržaj zaključka od 23. siječnja 2019. sud je utvrdio da je postupak izdavanja uporabne dozvole vođen povodom zahtjeva investitora Adriatic Yacht Charter d.o.o., kojeg je prema aktu zastupao Igor Benić. Tehnički pregled određen je za 31. siječnja 2019. na lokaciji građevine k.č. 1731 k.o. Medulin, za rekonstrukciju pomorskog dijela luke, rekonstrukciju kopnenog dijela i izgradnju dijela glavne zgrade marine, koje okolnosti nisu sporne.

101. Usporedbom datuma iz dostavljenih isprava sud utvrđuje da je od obostrano potpisane primopredaje 12. prosinca 2018. do tehničkog pregleda 31. siječnja 2019. proteklo 50 kalendarskih dana, od primopredaje do zaključka o zakazivanju 23. siječnja 2019. 42 dana, a od tehničkog pregleda do izdavanja uporabne dozvole 25. ožujka 2019. daljnja 53 dana. Ukupno je od primopredaje do datuma izdavanja uporabne dozvole proteklo 103 dana. Time se ne potvrđuje tužiteljeva tvrdnja iz pojedinih podnesaka o "80 dana" od primopredaje do tehničkog pregleda, jer bi se taj broj mogao dobiti tek uporabom drukčijeg, u zapisniku neustanovljenog početnog datuma 12. studenoga 2018. Računsko neslaganje ne utječe na autentičnost upravnog zaključka, ali zahtijeva ispravak vremenske argumentacije stranaka.

102. Zakon o gradnji („Narodne novine“, br. 153/13. i 20/17.; dalje: ZG), u tekstu važećem u vrijeme tehničkog pregleda i izdavanja uporabne dozvole člankom 136. stavkom 1. veže početak uporabe i stavljanja rekonstruirane građevine u pogon, kao i izdavanje posebnog rješenja za obavljanje djelatnosti, uz prethodno izdanu uporabnu dozvolu. Prema članku 137. ZG-a zahtjev za izdavanje uporabne dozvole podnosi investitor odnosno vlasnik, a članci 139. do 141. ZG-a uređuju svrhu i provedbu tehničkog pregleda te vođenje odgovarajućeg zapisnika. Prema članku 144. ZG-a dozvola se izdaje kada se, nakon pregleda, utvrdi ispunjenje propisanih uvjeta. Stoga se pri ocjeni početka zakonitog poslovanja ne može poistovjetiti završetak radova 23. listopada 2018. s danom tehničkog pregleda, izdavanja uporabne dozvole ili posebnim turističkim odobrenjem.

103. Razmak od 53 dana između tehničkog pregleda i izdavanja uporabne dozvole sud razmatra u vezi s utvrđenjima Bandićeva nalaza, pregledanom upravnom dokumentacijom te dopisom glavne projektantice od 1. ožujka 2019. Iz tih dokaza proizlazi da nakon obavljenog tehničkog pregleda nije uslijedilo trenutačno izdavanje uporabne dozvole i da su u međuvremenu razmatrana pitanja dokumentiranja izvedenih projektnih izmjena. Međutim, samo trajanje tog razdoblja nije stručna ni pravna osnova za pripisivanje svih 53 dana izvođaču, nisu utvrđeni zaseban broj dana zastoja i točna uzročna povezanost svakog postupovnog koraka s propustom pojedine strane.

104. Uvidom u dopis društva COIN Inženjering d.o.o., broj 01-D/16-02/19 od 1. ožujka 2019., upućen naručitelju Adriatic Yacht Charter d.o.o. i potpisan po glavnoj projektantici Barbari Peruško, sud utvrđuje da je dopis sastavljen na usmeni zahtjev investitora, nakon što je projektantu dostavljena tehnička dokumentacija, uključujući građevinske dnevnike, izvješća nadzornih inženjera, dio atestne dokumentacije i geodetsku snimku izvedenog stanja. Iz sadržaja dopisa proizlazi da je od izvornog projektanta zatražena izjava o usklađenosti izvedene građevine s glavnim projektom za potrebe postupka uporabne dozvole.

105. U navedenoj ispravi COIN izričito izjavljuje da nije provodio projektantski nadzor tijekom građenja te zato nije mogao pratiti kvalitetu ugrađenih materijala ni usklađenost izvedbe s projektom i programom kontrole i osiguranja kvalitete. Također navodi da njegovi predstavnici nisu bili pozvani na tehnički pregled održan 31. siječnja 2019., što su saznali iz naknadno dostavljenog zapisnika o tom pregledu. Nakon naknadnog poziva pregledali su građevinske dnevnike, dokumentaciju i građevinu na licu mjesta. Stoga sud dopis ne cijeni kao izjavu osobe koja je kontinuirano nadzirala radove, nego kao stručno očitovanje izvornog projektanta nakon naknadno izvršenog pregleda.

106. U pogledu građevinske konstrukcije zgrade iz dopisa proizlazi da nisu izvedeni stupovi S1.6 i S1.7, fasadni armiranobetonski zid Z6 i zid armiranobetonskog okna dizala Z11, kako su bili predviđeni izvornim projektom. Projektantica je zbog izmijenjenog konstruktivnog sustava izričito zatražila provjeru mehaničke otpornosti i stabilnosti konstrukcije zgrade novim građevinskim projektom konstrukcije. Time je dokumentirano postojanje konkretne stručne dvojbe o učinku projektnih izmjena.

107. Za operativni armiranobetonski plato COIN utvrđuje da završna obrada i dilatacijske reške, kao i geodetska izmjera, upućuju na neusklađenost izvedenog stanja s projektiranim rješenjem. U dopisu se opisuje da su dilatacijske reške izvedene naknadnim piljenjem te se izražava sumnja da materijal i način njegova ugrađivanja odgovaraju programu kontrole i osiguranja kvalitete. Projektantica predlaže utvrditi stvarne elemente armiranobetonske konstrukcije platoa i prema izmijenjenim parametrima izraditi novi proračun njegove mehaničke otpornosti, stabilnosti i nosivosti.

109. Posebno je značajna tvrdnja iz dopisa da je nadzorni inženjer tijekom izvođenja upućivao izvođača na izmijenjena tehnička rješenja, dok COIN i njegovi suradnici nisu izradili takve izmjene glavnog projekta. Na tu činjenicu upućuju i izjava izvođača od 7. studenoga 2018. o izmijenjenoj temeljnoj ploči i uklanjanju pojedinih stupova te odgovarajući upisi u građevinskom dnevniku. Sud zato razgraničava tehnički nalog nadzornog inženjera, ovlast naručitelja za odobravanje izmjena i izradu odgovarajućeg projektantskog rješenja.

110. U završnom dijelu izjave COIN se poziva na članak 51. stavak 3. ZG-a, prema kojemu projektant koji izradi izmjene ili dopune glavnog odnosno izvedbenog projekta odgovara za cijeli tako izmijenjeni projekt. Pozivanje na tu odredbu treba razumjeti kao ograđivanje izvornog projektanta od projektnih rješenja koja nije izradio.

111. U vezi s vremenom izdavanja uporabne dozvole, sud utvrđuje da je dopis sastavljen 1. ožujka 2019., dakle 29 dana nakon tehničkog pregleda 31. siječnja 2019. te 24 dana prije izdavanja uporabne dozvole 25. ožujka 2019. Njegov sadržaj, zajedno s iskazom Barbare Peruško, pokazuje da su nakon tehničkog pregleda postojala otvorena pitanja o projektnim odstupanjima te da je investitor od izvornog projektanta tražio dodatno očitovanje. To pruža stvarno činjenično uporište zaključku da je postupak nakon tehničkog pregleda uključivao naknadno razjašnjavanje tehničke dokumentacije.

112. Prema članku 142. ZG-a, kada se tijekom tehničkog pregleda utvrdi otklonjiv nedostatak koji priječi izdavanje uporabne dozvole, može se odrediti rok za njegovo otklanjanje, dok se prema članku 144. ZG-a uporabna dozvola izdaje nakon utvrđenja propisanih uvjeta. U ovom predmetu sud prihvaća Bandićeva stručna utvrđenja izvedena iz upravnog spisa, ali samo iz vremenskog razmaka i dopisa COIN-a ne izvodi zaključak da je upravo temeljem članka 142. ZG-a bio određen neki konkretan rok, niti da je određen broj dana tog razmaka uzrokovao isključivo izvođač

ili investitor. Te činjenice ne smiju se zamijeniti pretpostavkama o sadržaju pojedinih upravnih radnji.

113. Sud navedene dokaze ocjenjuje u skladu s člankom 8. ZPP-a, izjava COIN-a podupire prigovore tuženika glede odstupanja od izvornog projekta i zahtjeva dodatnu pažnju pri ocjeni vještačenja, dok naknadno izdana uporabna dozvola upućuje na to da je nadležno tijelo u konačnici utvrdilo zakonske uvjete za uporabu građevine. Nisu osnovani ni zaključak da uporabna dozvola uklanja svaku ugovornu manjkavost ni suprotan zaključak da sama projektantičina dvojba nužno dokazuje potpunu neuporabljivost platoa i opravdava njegovo rušenje. Neutvrđen je i točan broj dana nakon tehničkog pregleda koji bi se mogao pripisati izvođaču, naručitelju, nadzoru, drugim izvođačima ili isključivo upravnom tijelu.

114. Za ocjenu tuženikova navoda da je bio prisiljen potpisati okončanu situaciju kako bi dobio potrebne ateste, sud uspoređuje zaključak o tehničkom pregledu s izjavom izvođača od 7. studenoga 2018., popisom 68 atestnih i drugih isprava te zapisnikom o primopredaji od 12. prosinca 2018. Činjenica da je takva izjava sastavljena i da je upravno tijelo u siječnju 2019. zakazalo pregled podupire zaključak da je potrebna tehnička dokumentacija barem u relevantnom opsegu pripremljena i da je postupak mogao teći. Međutim, nijedna od tih isprava pojedinačno ne potvrđuje točan datum stvarne predaje svih atesta naručitelju, odnosno je li njihovom predajom izvođač ranije uvjetovao potpis, takvo uvjetovanje ne može se ni prihvatiti ni otkloniti samo iz činjenice da je pregled naknadno zakazan.

115. Usporedbom navedenih isprava i Bandićeva nalaza sud dalje razgraničava upravnopravnu uporabljivost građevine od njezine ugovorene kvalitete. Bandić je nakon pregleda upravnog spisa i činjenice izdane uporabne dozvole ocijenio da utvrđena odstupanja platoa nisu sprječavala zadovoljavanje bitnih zahtjeva za uporabu građevine. Istodobno je, na temelju uviđaja, projektne dokumentacije i zapisa nadzora, izričito utvrdio da završna obrada operativnog AB platoa nije zadovoljavajuća te da je trebalo ponoviti brušenje do ravnosti. Zato izdavanje uporabne dozvole nije proturječje s postojanjem konkretno dokazanog, otklonjivog nedostatka završne obrade i ne znači odricanje naručitelja od pravnih sredstava po ZOO-u.

116. Na utvrđenu kronologiju nastavlja se rješenje Ministarstva turizma Republike Hrvatske, KLASA: UP/I-034-02/19-06/2, URBROJ: 529-06-02-01-01/3-19-6, od 15. travnja 2019., kojim je, povodom zahtjeva trgovačkog društva Adriatic Yacht Charter d.o.o., provedeno razvrstavanje i kategorizacija luke nautičkog turizma pod nazivom MEDULIN, u Medulinu, Osipovica 40.

117. Iz izreke rješenja Ministarstva turizma sud je utvrdio da je za luku nautičkog turizma MEDULIN, u kojoj turističku djelatnost obavlja tuženik, utvrđeno ispunjavanje minimalnih uvjeta za vrstu „Marina“ i uvjeta za kategoriju dva sidra. Tuženiku je određena obveza pribavljanja i isticanja odgovarajuće standardizirane oznake vrste i kategorije, a rješenje se upisuje u Upisnik luka nautičkog turizma. U obrazloženju rješenja izričito je navedeno da luka ima 85 vezova u moru, morsku površinu od 9.374 m² i kopnenu površinu od 5.968 m² te da se usluge veza pružaju tijekom cijele godine.

118. Iz obrazloženja istog rješenja sud utvrđuje da je tuženik zahtjev za razvrstavanje i kategorizaciju podnio 28. ožujka 2019., nakon što je 25. ožujka 2019. izdana uporabna dozvola, dok je povjerenstvo Ministarstva turizma pregled marine na licu mjesta obavilo 11. travnja 2019. Rješenje je doneseno 15. travnja 2019. Iz toga proizlazi da su od uporabne dozvole do zahtjeva protekla tri dana, od zahtjeva do očevida četrnaest dana, a od očevida do rješenja četiri dana, odnosno ukupno dvadeset i jedan dan od izdavanja uporabne dozvole do donošenja rješenja o kategorizaciji.

119. Nadalje, uvidom u ugovore o godišnjim vezovima i sporazume s ACI d.d., financijske isprave o uplatama te isprave Tehnomonta i drugih pružatelja usluga sud je utvrdio da su određeni vezovi doista ugovarani i plaćani u drugim marinama. Ugovori su različitog godišnjeg trajanja, mnogi su sklopljeni prije početka utuženog zakašnjenja, a za dio plovila vezovi drugih vlasnika i korisnika nisu mogli biti proizvoljno raskinuti ili preseljeni.

120. Uvidom u ugovore o rezervaciji godišnjeg veza koje je tuženik priložio za Charter Istra, Studio TIM i Dictum Factum sud je utvrdio postojanje pisanih iskaza poslovne namjere odnosno rezervacije mjesta u budućoj marini.

121. Uvidom u račune koje je tuženik izdao za dnevne, mjesečne i godišnje vezove, dizalicu, pranje, parkiranje i druge usluge u 2019., kao i u dostavljene godišnje financijske iskaze, sud je utvrdio da je marina nakon otvaranja ostvarivala prihode iz više djelatnosti. Međutim račun za pruženu uslugu dokazuje prihod, dok izmakla korist prema ZOO-u znači dobitak koji bi preostao nakon nužnih rashoda poslovanja, pa se promet ostvaren u sljedećoj godini ne može jednostavno prenijeti u prethodnu kao navodna šteta.

122. Iskaz zakonskog zastupnika tužitelja Vanje Vižintina sud prihvaća u dijelu u kojem je opisao izvođenje radova, promjene projektnog rješenja, zahtjeve naručitelja, dodatne ponude i okolnosti odvoza iskopanog materijala, jer taj dio iskaza podupiru građevinska dokumentacija i dopunske ponude. Njegovu ocjenu da je svako zakašnjenje bilo isključivo opravdano sud ne prihvaća bezrezervno, upravo stručni nalaz Bandića pokazuje da su samo neki razlozi opravdavali određeni broj dodatnih radnih dana, a dio traženog produljenja nije dokazan.

123. Iskaz Vanje Vižintina o problemima prijevoza i odlaganja materijala dobiva dodatno ugovorno uporište u iznimci iz članka 7. ugovora. Sud mu, međutim, ne daje dokaznu snagu za svaki zatraženi dan produljenja samo na temelju tog ugovornog teksta, potrebno je uskladiti iskaz s redoslijedom izvođenja stavke 2.1., zapisima građevinskog dnevnika, eventualnim ugovorom naručitelja s drugim izvođačem i nalazom Bandića o stvarnom utjecaju smetnje na ukupni rok.

124. Iskaz zakonskog zastupnika tuženika Nevena Marasa sud cijeni kao dokaz o gospodarskoj svrsi projekta, namjeri pokretanja marine, poslovnim očekivanjima i nezadovoljstvu završnom obradom platoa. Te navode djelomice potvrđuju projektna dokumentacija i zapisnici. Međutim tvrdnje o točno izgubljenoj dobiti i nužnosti plaćanja svih vezova u drugim marinama nisu potkrijepljene potrebnim segmentnim knjigovodstvenim podacima, dokumentima o ostvarivosti rezervacija i konkretnim dokazima o prihodima koje bi, uz određene izdatke, tuženik mogao postići već 2018.

125. Svjedok Danijel Radetić, neposredno uključen u provedbu radova, opisao je način naručivanja izmijenjenih i dodatnih radova, ulogu ovlaštenih predstavnika naručitelja te postupak sastavljanja i potvrđivanja građevinskih knjiga i okončane situacije. Sud njegov iskaz prihvaća u dijelu suglasnom ovjerenim građevinskim evidencijama i elektroničkoj komunikaciji. Kako je bio povezan s izvođačem, njegov subjektivni stav o izostanku odgovornosti za kašnjenje sud provjerava objektivnim dnevnim zapisima i nalazom vještaka.

126. Svjedok Igor Benić opisao je sudjelovanje naručitelja u koordinaciji radova, primjedbe glede platoa, očekivani početak rada marine i pregovore s budućim korisnicima vezova. Sud uvažava njegov iskaz o činjenicama kojima je neposredno nazočio, naročito o primjedbama u tijeku gradnje, ali njegovi zaključci o ukupnoj visini štete nisu dostatni bez financijskih isprava i pouzdane projekcije dobiti. Jednako tako njegovo nezadovoljstvo završnim izgledom platoa ne dokazuje potrebu rušenja cijele nosive konstrukcije.

127. Svjedok Goran Ribić, predstavnik naručitelja na gradilištu, potvrdio je održavanje koordinacijskih sastanaka, izmjene pojedinih tehničkih rješenja, upozorenja nadzora o dinamici radova i vidljive nepravilnosti površine platoa. Sud mu vjeruje o sadržaju koordinacija koje su potvrđene zapisnicima, ali ne prihvaća njegove opće tvrdnje da dodatni radovi i problemi s odlaganjem mulja nisu mogli utjecati na rok, u dijelu u kojem ih je stručnim obračunom opovrgnuo ili drukčije kvantificirao građevinski vještak.

128. Svjedokinja Barbara Peruško, glavna projektantica u društvu COIN Inženjering d.o.o., uvjerljivo je objasnila izvornu projektantsku zamisao konstrukcije platoa i dilatacijskih elemenata te razloge zbog kojih se projektant u pisanom očitovanju ogradio od naknadnih izmjena. Sud prihvaća njezina neposredna opažanja pri naknadnom pregledu i činjenicu da COIN nije provodio projektantski nadzor..

129. Iskaz Barbare Peruško sud dodatno provjerava usporedbom s njezinom pisanom izjavom od 1. ožujka 2019. U iskazu je potvrdila da je COIN izradio izvornu dokumentaciju, ali da je suradnja s naručiteljem prekinuta i da društvo nije obavljalo projektantski nadzor, niti je sudjelovalo na tehničkom pregledu. Potvrdila je i da je nakon primjedbi s pregleda na poziv naručitelja izvršen novi izlazak na teren, te da je uočila izvedbu platoa kao velike ploče s naknadno piljenim reškama umjesto projektiranih odvojenih elemenata. Ova se opažanja međusobno podupiru i sud ih prihvaća kao vjerodostojan dokaz odstupanja od izvornog projekta.

130. Istodobno sud uzima u obzir da se svjedokinja nije sjećala depresija na površini platoa, da tijekom građenja nije provodila nadzor i da njezin dopis poziva na nove statičke provjere, a ne daje konačan proračun nedostatne nosivosti.

131. Svjedoci Milena Barač i Vedran Kadijević, povezani s projektantskim društvom, te Ivan Sirovec, voditelj građenja, dali su iskaze o projektnoj dokumentaciji, izvođenju pojedinih radova, nadzoru, upisima u građevinske dnevnike i tehničkim izmjenama. Sud njihove iskaze prihvaća samo u opsegu osobnih saznanja, uspoređujući ih s izvornim projektom i građevinskom dokumentacijom, njihove eventualne različite ocjene o pravilnosti platoa riješene su stručnim vještačenjem i rezultatima očevida.

132. Svjedok Robert Radola, zakonski zastupnik društva Studio TIM, potvrdio je postojanje pregovora i pisma namjere, ali je izričito naveo da ugovor o godišnjem vezu s tuženikom nije bio sklopljen, da ne pamti točan broj plovila ni cijenu i da je plovilo Santa Helena bilo na godišnjem vezu u ACI marini Pula. Objasnio je da premještaj charterske flote ovisi i o raspoloživosti poslovnog prostora i drugih usluga, da nisu bili ispunjeni svi poslovni uvjeti te da ni nakon otvaranja nije poslovao u Puntici. Taj iskaz izravno osporava izvjesnost buduće naplate veza i samostalnu uzročnu vezu s kašnjenjem izvođača.

133. Svjedok Ugo Miloš, iz Charter Istre, potvrdio je razgovore s Igorom Benićem i rezervaciju mogućih vezova, ali je naveo da je ona bila bez obveze, da je društvo već koristilo marinu Tehnomont u Verudi, ondje tijekom vremena izgradilo vlastitu infrastrukturu te više nije namjeravalo premještati flotu. Njegov iskaz podupire postojanje poslovnog interesa, ali ne i tvrdnju da bi sklapanje i izvršavanje budućih ugovora, kao i dobit tuženika, nastupili prema redovitom tijeku stvari u iznosu navedenom u protutužbi.

134. Svjedok David Keškić opisao je raniju namjeru društva Dictum Factum da koristi vezove u novoj marini, ali nije mogao pouzdano potvrditi sadržaj i tijek pregovora ni predviđeni datum preseljenja. Iz njegova iskaza proizlazi da su plovila nastavljala koristiti vezove u Puli te da se dio poslovnih planova nije ostvario iz razloga koje danas

ne može precizirati. Stoga sud njegov iskaz uzima kao potvrdu poslovnog interesa, ali ne kao dokaz sigurnog budućeg prihoda.

135. Svjedokinja Martina Keškić Orešnik potvrdila je svoje potpise na rezervacijama za plovila Kita Kat i Vrana, ali je izjavila da u samim pregovorima s Igorom Benićem nije sudjelovala, da se ne sjeća tko je i kada ispunio rukom dopisane bitne dijelove isprava te da plovilo Vrana u određeno vrijeme nije bilo spremno za plovidbu. Sud joj vjeruje da je društvo razmatralo uporabu buduće marine, no nedostatak osobnog saznanja o pregovorima i odvojeni tehnički razlozi za neostvarenje poslovnog plana slabe dokaz uzročnosti i visine štete. Pisane izjave ovih svjedoka sud cijeni zajedno s njihovim neposrednim iskazima, dajući prednost onome što su nakon pitanja mogli konkretno pojasniti.

136. Sud u cijelosti prihvaća nalaz i mišljenje stalnoga sudskog vještaka građevinske struke Ante Bandića, s njegovim usmenim objašnjenjima i dopunom od 27. srpnja 2023., u dijelu stručnih građevinskih utvrđenja o izvedenim radovima, uporabljivosti konstrukcije, postojećim nedostacima, mogućim načinima njihove sanacije i okolnostima zastoja. Nalaz je izrađen pregledom ugovora, građevinskih dnevnika i knjiga, projektnih nacрта, obračunskih situacija, upravnog spisa uporabne dozvole koji je vještak pribavio za svoje vještačenje te neposrednim sudjelovanjem na očevidu. Vještak je usporedio izvedeno s projektiranim stanjem, odgovorio na prigovore stranaka i svoj stručni zaključak obrazložio podacima iz isprava i zatečenog stanja. Sud ga prihvaća kao jasan i stručno uvjerljiv dokaz, uz razlikovanje vještakovih tehničkih utvrđenja od pravnih zaključaka koje sam sud donosi na temelju ZOO-a i ZPP-a.

137. Iz Bandićeva nalaza sud utvrđuje da je predmetna rekonstrukcija izvedena uz niz dodatnih i izmijenjenih radova, da su nadzor i naručitelj sudjelovali u određivanju izmjena, uključujući podizanje kote upravne zgrade, izmjenu temeljne konstrukcije i izostavljanje stupova S1.6 i S1.7, te da se zbog toga promijenio odnos projektiranih nagiba platoa i prališta. Vještak je utvrdio da operativni AB plato u dijelu geometrije i završne obrade odstupa od izvornoga projekta, ali nije utvrdio pouzdane pokazatelje opće konstrukcijske nestabilnosti, trajne neuporabljivosti cijele ploče ili nužnosti njezina cjelovitog uklanjanja. Te zaključke sud prihvaća jer su sukladni dokumentiranim izmjenama i očevidima, dok upozorenja izvornog projektanta COIN-a o potrebnim provjerama sama po sebi ne sadržavaju nalaz kojim bi bila dokazana nedostatna nosivost cijelog platoa.

138. Iz istog nalaza sud utvrđuje stvarni nedostatak završne obrade površine operativnog platoa: neravnine i nezadovoljavajuću površinsku obradu, na koje se upućuje i u građevinskim dnevnicima te zapisnicima koordinacije iz lipnja 2018. Bandić je ocijenio da je takav nedostatak tehnički otklonjiv doradom, za koju je obračunao ponovno vodeno brušenje 925 m² po 75,00 kn/m², odnosno 69.375,00 kn, zaokruženo 69.400,00 kn. Sud prihvaća taj iznos kao stručno obrazloženu procjenu potrebne dorade, a njegov pravni učinak za razmjerno sniženje naknade posebno izvodi primjenom članka 611. ZOO-a.

139. Bandić je za potrebe nalaza izvršio i uvid u upravni spis KLASA: UP/I-361-05/18-01/000302, uključujući glavni građevinski projekt kopnenog uređenja i glavni arhitektonski projekt zgrade, te je iz isprava o tehničkom pregledu i uporabnoj dozvoli utvrdio da je pregled održan 31. siječnja 2019., a dozvola izdana 25. ožujka 2019., koje okolnosti nisu sporne. Izdana uporabna dozvola potvrđuje, kako je već ranije rečeno, ispunjavanje javnopravnih uvjeta za uporabu, ali ne isključuje stvarno utvrđeni nedostatak završne obrade ili postojanje ugovornih zahtjeva naručitelja.

140. U pogledu tijeka građenja Bandić je stručno analizirao građevinske dnevnik, zahtjev izvođača za produljenje roka od 24. travnja 2018., dopunske ponude, promjene projekta i zapisnike koordinacije. Kao okolnosti koje mogu objektivno opravdati zastoje izdvojio je 25 radnih dana povezanih s rastresitim materijalom i njegovim odlaganjem, 14 dana vremenskih neprilika, 14 radnih dana za izmjene temeljne ploče te jedan dan za pojačanje armature, ukupno 54 radna dana. U svojim je objašnjenjima razmatrao i zaseban utjecaj dodatnih radova na dinamiku. Sud te stručne nalaze prihvaća kao dokaz postojanja konkretnih smetnji koje se ne mogu sve pripisati izvođaču, ali samostalno ocjenjuje koje su smetnje doista pogodile kritične radove, jesu li se preklapale te kakav je njihov učinak na ugovornu odgovornost. Radni dani iz nalaza ne mogu se bez preračuna izjednačiti s kalendarskim danima ugovornoga zakašnjenja.

141. Sud je ocijenio i razliku između Bandićeva građevinskog opisa prijelaza platoa prema pralištu te opažanja vještaka Ivašića o lokalnoj depresiji pri manevriranju hidromatom. Bandić je, nakon upoznavanja s tim opažanjem, pojasnio da bi se lokalni dio podloge, ako je na takvu mjestu utvrđeno zasebno ulegnuće, mogao izrezati i sanirati, pritom nije tvrdio da nužno treba srušiti cijeli plato. Stručna mjerenja geodeta Verbanca daju dodatnu podlogu za prostornu identifikaciju spornoga mjesta. Sud zato Bandićev nalaz prihvaća u cijelosti u granicama građevinske struke, bez pripisivanja vještaku ocjene sigurnosti prometovanja hidromatom koju je posebno dao prometni vještak, te bez poistovjećivanja moguće lokalne sanacije s potrebom uklanjanja cjelokupne konstrukcije.

142. Neposrednim opažanjem prilikom sudskih očevida 28. kolovoza 2020., 23. svibnja 2022. i 2. ožujka 2023., uz sudjelovanje stručnih osoba, utvrđeni su izgled završne površine platoa, prostorni odnos platoa i prališta te mjesta uočljivih neravnina. Na očevidu 23. svibnja 2022. provedena je i probna vožnja hidromatom bez tereta. Sud vlastito opažanje cijeni u vezi s Bandićevim građevinskim nalazom, Ivašićevom analizom kretanja hidromata i Verbančevim geodetskim mjerenjima, ne zamjenjujući stručnu ocjenu vizualnim dojmom.

143. Sud prihvaća nalaz i mišljenje stalnoga sudskog vještaka Zvonka Ivašića iz područja prometno-tehničke struke, sastavljen nakon pregleda spisa, neposrednog pregleda hidromata i probnog manevriranja na platou 23. svibnja 2022., te njegova usmena pojašnjenja od 22. studenoga 2022. Vještak je jasno opisao konkretan stroj i uvjete kretanja, samostalno provjerio sporni dio podloge i odgovorio na pitanja stranaka, zbog čega sud njegov nalaz prihvaća u granicama funkcionalnosti i sigurnosti prometovanja hidromatom. Budući da pri očevidu nije provedena probna vožnja s plovilom kao teretom niti su bili dostupni potpuni tvornički podaci stroja, vještakovo upozorenje o opasnosti valja razumjeti kao stručno obrazloženu procjenu rizika.

144. Iz Ivašićeva nalaza sud utvrđuje da je na određenom dijelu radnog platoa, u području kojim hidromat prilazi pralištu, ravnom letvom duljine 2 m izmjerena lokalna depresija približno 3,5 cm, a pri probnom manevriranju bez tereta desni vanjski kotač druge osovine ostao je oko 1 cm odignut od podloge. Hidromat ima mogućnost podizanja osovine, ali ne neovisnog vertikalnog podešavanja svakoga kotača, zato pri prijevozu teških plovila s povišenim težištem nagli ulazak kotača u udubljenje može izazvati naginjanje tereta i sigurnosni rizik. Vještak je pritom objasnio da stroj fizički može prijeći taj dio platoa, ali to samo po sebi ne potvrđuje sigurnost prijevoza pod opterećenjem. Preostali dio platoa opisao je kao uredan u odnosu na opaženi prometni problem. Sud stoga prihvaća postojanje lokalnog funkcionalnog nedostatka.

145. Sud prihvaća nalaz i mišljenje vještaka geodetske struke Tina Verbanca, izrađen u okviru društva VETING d.o.o. Pula nakon očevida 2. ožujka 2023., jer je vještak u okviru precizno određenog zadatka primijenio GNSS–RTK mjerenje, opisao uporabljenu opremu i koordinatni sustav HTRS96/TM te priložio skicu lica mjesta i digitalni zapis. Riječ je o neovisnoj mjernoj podlozi koja omogućuje prostornu provjeru tvrdnji o mjestu neravnine i visinskom odnosu okolnih točaka.

146. Iz Verbančeva nalaza sud je utvrdio da je prikazano ulegnuće na operativnom platou, u odnosu na okolni plato, nogostup i zgradu recepcije, s mrežom izmjerenih apsolutnih visina. Na priloženoj skici posebno je zaokruženo mjesto ulegnuća s označenom visinskom kotom 1,03 m, dok su oko njega zabilježene i druge visinske kote, primjerice 1,05 m, 1,11 m i 1,22 m.

147. Sud u cijelosti prihvaća stručni knjigovodstveni nalaz i mišljenje stalnoga sudskog vještaka za financije i računovodstvo Marina Rameše, s njegovim dopunama i usmenim očitovanjima, jer se temelji na usporedbi obračunskih situacija, poslovnih knjiga, uplata, ugovora o vezu, računa i drugih raspoloživih financijskih isprava, uz izriekom obrazložene granice podatkovne podloge. Vještak je transparentno odvojio dokumentirane iznose od hipotetskih projekcija, dao odgovore na pitanja stranaka i obrazložio zašto bez zasebnih analitičkih isprava nije moguće pouzdano odvojiti prihode i rashode poslovanja marine od charter djelatnosti. Sud zato prihvaća njegova stručna računovodstvena utvrđenja, a uvjetne izračune izgubljene dobiti vrednuje samo prema dokazanim pretpostavkama, ne kao potvrdu da je izmakla korist doista ostvariva i uzročno povezana s izvođačevim zakašnjenjem.

148. Iz Ramešina temeljnog nalaza od 22. rujna 2022. sud je utvrdio da je obračunana ukupna vrijednost radova prema okončanoj situaciji 9.095.726,46 kn bez PDV-a, dok neplaćeni saldo prema tužiteljevoj kartici i utvrđenim uplatama iznosi 2.029.175,06 kn, odnosno 269.317,81 EUR po fiksnom tečaju konverzije. Usporedbom s evidencijom tuženika vještak je izdvojio razliku od 1,12 kn, koja ne mijenja utuženi, niži saldo. Iz nalaza također proizlazi da nakon 2018. nisu utvrđene nove uplate koje bi taj saldo smanjile. Sud te brojčane činjenice prihvaća jer su utemeljene na obračunskim ispravama, potpisanoj okončanoj situaciji i knjigovodstvenim podacima, uz zasebnu materijalnopravnu ocjenu prava naručitelja na sniženje naknade zbog nedostatka.

149. Iz financijskog nalaza o ugovorima s drugim marinama sud utvrđuje da su pojedini godišnji vezovi zaključivani i prije nastupa spornog zakašnjenja izvođača te su obuhvaćali razdoblja dulja od relevantnog trajanja radova. Vještak je iskazao stvarno dokumentirane iznose vezova i plaćanja, ali nije dao podlogu da se njihov puni iznos bez daljnje smatra neto imovinskim gubitkom prouzročenim zakašnjenjem. Sud zato iz plaćenih računa utvrđuje postojanje izdataka, a zasebno ocjenjuje je li dokazano da bi trošak bio izbjegnuto, u kojem dijelu, od kojeg datuma i uz koje vlastite troškove poslovanja marine.

150. U dopuni od 8. veljače 2025. vještak Rameša razmotrio je najavljene rezervacije i moguće prihode od društava Charter Istra, Studio TIM i Dictum Factum te raspoloživu dokumentaciju o tome jesu li ista plovila u odgovarajućem razdoblju bila vezana u drugim marinama. U pojedinim varijantama isključio je plovila odnosno prihode za koje polazne pretpostavke nisu bile potvrđene, u jednom scenariju prikazao je uvjetno procijenjenu izmaklu korist od 75.558,65 kn. Sud prihvaća računsku logiku scenarija u granicama njegovih pretpostavki, ali ne smatra da taj iznos sam po sebi dokazuje izvjesno sklapanje i izvršenje rezervacija, ostvarenje neto dobiti ili uzročnu vezu sa zakašnjenjem izvođača. Na te činjenice primarno utječu i zasebno ocijenjeni iskazi ugovornih partnera.

151. Iz dopuna Ramešina nalaza od 8. prosinca 2025. i tijekom 2026. te njegova usmenog iskaza od 2. rujna 2026. proizlazi da dostavljene bruto bilance daju podatke za društvo kao cjelinu, bez pouzdane zasebne evidencije rashoda charter djelatnosti i marine. Vještak je naveo da za doradu izračuna trebaju analitičke knjigovodstvene isprave i raspored stvarnih fiksnih i varijabilnih rashoda, koje nisu bile dostavljene u potrebnom opsegu premda ih je tražio. Sud stoga prihvaća zaključak da se predvidivi prihod marine ne može automatski izjednačiti s izmaklom koristi te da raspoloživi podaci ne daju pouzdanu potvrdu tražene neto dobiti. Odbijanje nove dopune vještačenja ne temelji se na ocjeni da je nalaz nejasan, nego na tome da nedostaju isprave potrebne za provjeru novih činjeničnih pretpostavki.

152. Na ugovor o građenju sklopljen 25. kolovoza 2017. primjenjuju se materijalnopravne odredbe ZOO-a koje su vrijedile u vrijeme njegova sklapanja (NN 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15.), pritom izmjene iz ZOO-a iz 2018 (Narodne novine broj 29/18.) nisu izmijenile odredbe ZOO-a odlučne za ugovor o građenju, nedostatke i ugovornu kaznu. Prema članku 620. stavku 1. ZOO-a izvođač se ugovorom o građenju obvezuje prema određenom projektu izvesti građevinu ili građevinske radove, a naručitelj se obvezuje platiti cijenu. U pogledu nedostataka primjenjuju se članci 631. i odgovarajuće odredbe o ugovoru o djelu, dok se ugovorna kazna i naknada štete prosuđuju prema posebnim pravilima ZOO-a.

153. Ugovor u članku 28. izričito upućuje na primjenu Uzanci iz 1977. za pitanja koja nisu posebno uređena ugovorom. Nove Posebne uzance o građenju („Narodne novine“, br. 137/21.) prema vlastitoj uzanci 107. stavku 2. primjenjuju se na ugovore sklopljene nakon početka njihove primjene i stoga ne uređuju predmetni ugovor iz 2017. Izričite ugovorne odredbe prvenstveno uređuju predmetni odnos, uz obveznu primjenu prisilnih odredaba ZOO-a, osobito članka 353. stavka 5. ZOO-a.

154. Za pravnu ocjenu dodatnih radova važna je razlika između članka 6. i članka 27. ugovora. Naime, naknadni radovi izvan izvorne ponude po pravilu se moraju prethodno posebno ugovoriti, dok se viškovi i manjkovi radova mjere prema stvarno izvedenim količinama uz postojeće jedinične cijene. Dopunske ponude, ako su obje strane potpisale njihov sadržaj i cijene, mogu predstavljati pisanu suglasnost za konkretnu promjenu u smislu članka 623. ZOO-a iako dokument ne nosi naziv „dodatak ugovoru“; njihovu formalnu i sadržajnu dostatnost valja ocijeniti pojedinačno. Pritom valja razlikovati odobravanje izvedbe od obveze izvođača da izvedeni rad i dalje bude stručno ispravan.

155. Pri tumačenju dopunskih ponuda sud razlikuje tri zasebne okolnosti: je li naručitelj odobrio naručivanje i izvođenje konkretne izmjene, je li rad stvarno izveden u obračunanoj količini te je li njegova cijena prihvaćena. Pisani oblik suglasnosti za odstupanje od projekta i ugovorenih radova u pravilu zahtijeva članak 623. ZOO-a; ni jedna odredba o konvalidaciji ne može zamijeniti dokaz da je konkretan dodatni rad uopće naručen. Međutim, sadržaj trinaest dopunskih ponuda, evidencija u građevinskim knjigama, obračunske situacije i potpisani okončani obračun u svojoj ukupnosti potvrđuju da su izvedene i preuzete obračunate radnje. Sud navedenu dokaznu cjelinu prihvaća kao dokaz naknadnog prihvata radova i njihovih obračunskih vrijednosti.

156. O pravnom učinku ispunjenja ugovora kojem nedostaje predviđeni pisani oblik vodi se računa i prema članku 294. ZOO-a te usporedivom shvaćanju Vrhovnog suda RH u odluci Rev-x-11/2010-3 i Visokog trgovačkog suda RH u odluci PŽ-417/2025-2. Ipak se predmetni zahtjev ne usvaja samo pozivanjem na konvalidaciju, nego ponajprije zbog izvedenih, stručnim nadzorom evidentiranih i u okončanoj

situaciji prihvaćenih radova, čija je konačna vrijednost potvrđena nalazima građevinskog i financijskog vještaka.

157. Iz članka 4. i 5. ugovora, dodatka od 3. listopada 2017., okončanog obračuna, građevinskih knjiga te nalaza financijskog vještaka proizlazi da je obračunani, a neplaćeni saldo cijene izvedenih radova prije razmatranja zahtjeva zbog nedostataka iznosio 2.029.175,06 kn, odnosno 269.317,81 EUR prema fiksnom tečaju 7,53450 kn za 1 EUR. Izvedeni i prihvaćeni radovi opravdavaju zahtjev za isplatu preostale cijene, a tuženik nije dokazao da je navedeni saldo plaćen. Međutim, utvrđeni nedostatak završne obrade AB platoa, pravodobno reklamiran i neotklonjen u dokazanom opsegu, daje naručitelju pravo na razmjerno sniženje naknade od 69.400,00 kn (9.210,96 EUR). To sniženje, budući da cijena nije u cijelosti isplaćena, smanjuje sam utuženi saldo na 1.959.775,06 kn odnosno 260.106,85 EUR. Stoga je tužbeni zahtjev osnovan samo u tom dijelu, a za 9.210,96 EUR i kamate na taj iznos nije osnovan.

158. Sud pri ocjeni posljedica primopredaje polazi od zajedničkog sadržaja potpisanog zapisnika i okončane situacije, obrazloženog u njihovoj objedinjenoj dokaznoj ocjeni. Prihvat izvedenih količina i novčane vrijednosti ne isključuje prava zbog nedostatka koji je naručitelj prijavio još tijekom izvođenja i izričito evidentirao pri preuzimanju. S druge strane, naručitelj nije dokazao da su osim utvrđenog nedostatka završne obrade platoa preostale obračunate količine pogrešne niti da je vrijednosno umanjenje radova jednako punoj cijeni izrade platoa. Stoga potpisani obračun ostaje osnovica neplaćene cijene, umanjena isključivo za dokazano sniženje od 9.210,96 EUR.

159. Prema članku 4. ugovora, iznos po okončanoj situaciji s konačnim obračunom plaća se u roku od 15 dana od primopredaje; članak 5. dodatno uređuje isplatu, a dodatak od 3. listopada 2017. nije mijenjao navedeni rok. Primopredaja je obavljena 12. prosinca 2018. pa je rok istekao 27. prosinca 2018., a od 28. prosinca 2018. nastupa zakašnjenje s plaćanjem osnovanog dijela cijene. Kako sniženje naknade iz članka 611. ZOO-a zbog utvrđenog nedostatka smanjuje samu obvezu plaćanja, tužitelju kamate od dospijeća pripadaju samo na sniženu glavnicu od 260.106,85 EUR, a ne i na 9.210,96 EUR, koji se ne duguje. Takva odluka odgovara članku 29. stavcima 1. i 2. ZOO-a i granicama postavljenoga tužbenog zahtjeva. Za glavnicu iz trgovačkog ugovora stopa se za svako polugodište određuje prema zakonskom tekstu koji je vrijedio u tom razdoblju: do 31. prosinca 2022. prema ranijem sustavu referentne stope, od 1. siječnja 2023. prema izmjenama iz NN 114/22. te od 30. prosinca 2023. prema izmjenama iz NN 155/23.

160. Navedeni nedostatak završne obrade ne odnosi se na zakonski posebnu odgovornost za nedostatke koji ugrožavaju bitne zahtjeve, odnosno solidnost građevine, za koje su propisani drukčiji rokovi iz članka 634. ZOO-a, već na običan nedostatak izvedenog djela. Zato je mjerodavan članak 606. ZOO-a, koji predviđa ostvarivanje prava u roku od dvije godine nakon uredne obavijesti o nedostatku, uz očuvanje mogućnosti prigovora protiv tražbine izvođača prema stavku 2. iste odredbe. Obavijest o nezadovoljavajućem brušenju dokumentirana je tijekom lipnja 2018., a protutužba podnesena 20. svibnja 2020., prije isteka dvije godine. Prema tome, pravo na pozivanje na te nedostatke nije prestalo protekom navedenog roka. U skladu je to i s razlikovanjem općih i posebnih rokova u praksi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, primjerice u odlukama PŽ-1594/2024-3 i PŽ-1666/2026-3.

161. Primjena članka 604. stavaka 1. i 3. te članaka 606., 608. i 610. ZOO-a zahtijeva da sud za svaki sporni nedostatak utvrdi kada je postao uočljiv, kada je i kako izvođač o njemu obaviješten te koje je pravo naručitelj ostvarivao. Prijava nedostatka

završnog brušenja u građevinskom dnevniku 11. i 29. lipnja 2018. ne može se zanemariti samo zato što je kasnije potpisana primopredaja: ta je primjedba izvođaču bila poznata tijekom građenja, a ponovno je konkretizirana završnim zapisnikom. Naprotiv, prigovori koji bi se prvi put odnosili na druge vidljive nedostatke poslije urednog primanja morali bi imati vlastitu činjeničnu podlogu za pravodobnu obavijest ili za iznimku od ograničenja odgovornosti.

162. Pri odlučivanju sud polazi i od odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-1032/2020-2, koja razdvaja postojanje zakašnjenja od pravodobnog isticanja ugovorne kazne, te od odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-999/2022-2 o prisilnoj naravi članka 353. stavka 5. ZOO-a.

163. Tuženikov prigovor sniženja naknade zbog nedostataka operativnog AB platoa materijalnoopravno je osnovan samo u ograničenom dijelu. Zapisnici koordinacija od 12. i 19. lipnja 2018., upisi nadzornog inženjera od 11. i 29. lipnja 2018. te zapisnik o primopredaji potvrđuju pravodobnu obavijest o nedostatku završne obrade. Izvedeni dokazi ne pokazuju da je taj nedostatak u ugovorenoj kvaliteti naknadno otklonjen. Međutim, građevinsko i geodetsko vještačenje i očevidi ne daju podlogu za zaključak da je cijeli plato bezvrijedan ili da sve armiranobetonske radove vrijedne 460.175,43 kn treba ponoviti. Upravna uporabljivost građevine i građanskopravna kvaliteta izvedbe dva su različita pitanja. Sud zato priznaje samo sniženje od 69.400,00 kn, koje umanjuje neplaćeni saldo, a ne zasebnu tražbinu za njegovu isplatu.

164. Odredbom članka 611. ZOO-a propisano je razmjerno sniženje naknade u odnosu na vrijednost djela bez nedostatka i vrijednost djela s nedostatkom u vrijeme sklapanja ugovora. Za pravilnu primjenu te odredbe nije dovoljno samo preuzeti predračun budućih sanacijskih radova i proglasiti ga jednakim vrijednosnom manjku. To razlikovanje izričito naglašava Visoki trgovački sud RH u odluci PŽ-5851/2021-4; u odluci PŽ-2516/2019-2 naglašava i potrebu dokazivanja razmjera građevinskim vještačenjem. Ovdje je, međutim, riječ o ograničenom nedostatku završne obrade koji se, prema prihvaćenome Bandićevu nalazu, može ukloniti ponovnim vodenim brušenjem, bez zamjene nosive konstrukcije i bez dokazane preostale trajne manje vrijednosti nakon dorade. Stoga sud, polazeći od poznate ugovorene vrijednosti platoa, točno određene površine i stručno procijenjene neophodne dorade, smatra da trošak vraćanja samo manjkavog dijela u ugovorenu kvalitetu u tim konkretnim okolnostima pruža uporabljivo mjerilo vrijednosnog manjka.

165. Za površinu od 925 m² vještak je odredio trošak potrebnog vodenog brušenja prema jediničnoj cijeni od 75,00 kn/m², odnosno 69.375,00 kn, zaokruženo na 69.400,00 kn. U odnosu na vrijednost platoa od 460.175,43 kn taj zaokruženi iznos predstavlja približno 15,08%, a ne 100% vrijednosti radova. Sud ocjenjuje da taj iznos, kao procjena gospodarski potrebne dorade jedine pouzdano utvrđene manjkave stavke, u danoj dokaznoj situaciji razumno odražava razmjerno smanjenje vrijednosti izvedene završne obrade. Sud se oslanja na Bandićevo stručno utvrđenje konkretne vrste, zahvaćene površine i tehničke uklonjivosti nedostatka te na činjenicu da nije dokazano umanjeње nosivosti odnosno trajna manja vrijednost ostalih dijelova platoa.

166. Pravo na sniženje naknade zbog nedostataka iz članaka 608., 610. i 611. ZOO-a pravno je različito od prava na naknadu štete i naknadu već plaćenih troškova sanacije. Sniženje je preoblikovno pravo naručitelja: njime se mijenja visina njegove obveze plaćanja ugovorene naknade, a u slučaju neplaćenog salda umanjeње se ostvaruje izravnim smanjenjem izvođačeve tražbine. U ovoj parnici neplaćeni saldo prije sniženja iznosi 269.317,81 EUR i višestruko je veći od priznatog sniženja od 9.210,96 EUR. Tuženik nije dokazao da je već platio cijenu iznad iznosa nakon sniženja niti da je za vodeno brušenje isplatio zaseban trošak koji bi mogao samostalno

potraživati. Zato samo sniženje ne daje osnovu za kondemnatorni nalog da mu tužitelj taj isti iznos dodatno plati. Ovakvo razlikovanje odgovara usporedivim pravnim pristupima u odlukama Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-5851/2021-4 i PŽ-6574/2017-2 u kojima su prava zbog nedostataka promatrana u odnosu na neplaćenu cijenu izvedenih radova.

167. Premda je tuženik zahtjev za povrat vrijednosti platoa oblikovao i kao novčanu protutužbu, podnescima i prigovorom osporavao je i tužiteljevo pravo na punu ugovorenu cijenu zbog istoga nedostatka. Sud sadržaj takvih navoda cijeni prema iznesenim činjenicama, a ne samo nazivu procesne radnje, isticanje nedostatka i zahtjev za smanjenje vrijednosti platoa ujedno predstavljaju materijalnopравни prigovor sniženja neplaćene naknade iz članka 606. stavka 2. u vezi s člankom 611. ZOO-a. Taj je prigovor prihvaćen u iznosu od 9.210,96 EUR i njegov je učinak ostvaren djelomičnim odbijanjem glavne tužbe.

168. Konačno, glede prigovora kašnjenja, sud je ocjenom izvedenih dokaza, osobito građevinskih dnevnika, zahtjeva tužitelja za produljenje roka od 24. travnja 2018., zapisnika koordinacije te nalaza i mišljenja građevinskog vještaka Ante Bandića, utvrdio da je tijekom izvođenja radova postojalo više objektivnih okolnosti koje opravdavaju produljenje ugovorenog roka i koje se ne mogu pripisati odgovornosti tužitelja. Vještak Bandić utvrdio je opravdane smetnje u ukupnom trajanju od 54 radna dana, od čega 25 dana zbog odvoza rastresitog materijala, 14 dana zbog nepovoljnih vremenskih prilika, 14 dana zbog izmjene projektiranog rješenja temeljne ploče i jedan dan zbog pojačanja armature, dok je zbog dodatnih radova obračunao još 42 radna dana, odnosno ukupno 96 radnih dana mogućeg produljenja. Sud prihvaća nalaz vještaka u dijelu utvrđenja postojanja navedenih smetnji za 54 radna dana, koje potvrđuje i ostala građevinska dokumentacija, ali ne prihvaća da je time u cijelosti dokazano pravo na produljenje roka za svih 96 radnih dana, budući da nije pouzdano utvrđen vremenski utjecaj svih dodatnih radova na dovršetak građevine, a dio obračuna trajanja pojedinih smetnji nije usklađen s dokumentiranim datumima. Stoga sud zaključuje da se cjelokupno zakašnjenje ne može pripisati tužitelju, ali da je dio zakašnjenja ipak ostao neopravdan, što proizlazi i iz zapisnika koordinacije od 12. i 19. lipnja 2018. Međutim, postojanje neopravdanog zakašnjenja samo je jedna od pretpostavki prava na ugovornu kaznu, dok je zasebna pretpostavka da je naručitelj pri prihvatu zakašnjelog ispunjenja pravodobno priopćio izvođaču da zadržava pravo na ugovornu kaznu, sukladno članku 353. stavku 5. ZOO-a.¹

169. Za pravo na ugovornu kaznu, pored činjenice odgovornosti izvođača za određeno zakašnjenje, odlučna je zasebna pretpostavka iz članka 353. stavka 5. ZOO-a, naime, naručitelj koji primi zakašnjelo ispunjenje gubi pravo na ugovornu kaznu ako bez odgađanja ne priopći izvođaču da ga zadržava. Sud je u objedinjenoj ocjeni primopredajnog zapisnika već utvrdio da njegovo upućivanje na zajedničko razmatranje pitanja ugovorenih rokova u roku od 90 dana ne sadržava određeni pridržaj prava na naplatu ugovorne kazne. Navedeni dogovor nema učinak produljenja zakonskog roka niti zamjenjuje potrebnu obavijest izvođaču.

170. U odluci Rev-999/2022-2 od 13. veljače 2024. Vrhovni sud Republike Hrvatske zauzeo je pravno shvaćanje da je odredba članka 353. stavka 5. ZOO-a prisilne naravi i da je rok pridržaja prava na ugovornu kaznu iz toga zakona mjerodavan i kad su ugovorene Uzance iz 1977. U odluci PŽ-1032/2020-2 Visoki trgovački sud Republike Hrvatske jednako zahtijeva pravodobnu obavijest nakon prihvata zakašnjelog ispunjenja.

171. Navedeno je pravno shvaćanje usporedivo s odlukama Vrhovnog suda RH Rev-2884/2018-2 i Rev-2733/2013-2, u kojima je za kaznu nakon prihvata zakašnjelog

ispunjenja ocijenjeno odlučnim pravodobno priopćenje da se pravo na kaznu zadržava. Iz tih odluka sud ne izvodi dodatni zahtjev da priopćenje mora sadržavati matematički obračun kazne, nego da mora biti dovoljno određeno kako bi dužniku bilo jasno koje pravo vjerovnik zadržava. Ispunjavanje članka 353. stavka 5. ZOO-a moguće je i ranijim jasnim priopćenjem koje je stiglo izvođaču nakon nastupa zakašnjenja, bez nužnog ponavljanja iste izjave u trenutku potpisa zapisnika. Sud je stoga ispitao i raniju korespondenciju, no u ovoj dokaznoj cjelini nije utvrdio takvo priopćenje. Sud je, naime, razmotrio i pitanje je li tuženik pravo na ugovornu kaznu dovoljno jasno pridržao još prije potpisivanja zapisnika o primopredaji. Iz zapisnika koordinacije, dnevnčkih upozorenja i dostupne prepiske proizlaze nalozi za ubrzanje, upozorenja zbog neispunjavanja rokova i zahtjevi za dinamički plan, ali ne i određeno očitovanje da naručitelj zadržava pravo na ugovornu kaznu. Ni naknadni razgovori o mogućem financijskom razrješenju spornih odnosa, na koje se poziva Neven Maras, nisu dokaz pridržaja bez odgađanja pri prihvatu radova. Sama protutužba od 20. svibnja 2020. ne može zamijeniti pravodobni pridržaj.

172. Sud stoga ne izjednačava tri različita očitovanja naručitelja: prigovor da izvođač nije poštovao ugovoreni rok, prijavu nedostatka na izvedenom radu i izričito zadržavanje prava na ugovornu kaznu. Prva dva očitovanja u građevinskoj dokumentaciji i zapisniku o primopredaji postoje, ali treće u potrebnom vremenu i sadržaju nije dokazano. Dogovor o budućem pokušaju rješavanja primjedbi u roku od 90 dana ne odgađa primjenu prisilne odredbe članka 353. stavka 5. ZOO-a. Zato se zahtjev za ugovornu kaznu odbija zbog gubitka prava na njezino ostvarenje, a ne zbog zaključka da je cjelokupno zakašnjenje izvođača opravdano.

173. Zahtjev za naknadu plaćenih vezova u drugim marinama nije osnovan. Nije sporno da je tuženik imao stvarne izdatke u poslovanju flote, ali prema člancima 342., 346., 1046. i 1089. ZOO-a za naknadu štete zbog povrede ugovora moraju biti dokazani šteta, uzročna veza između povrede i štete te propisane pretpostavke odgovornosti. Ugovori o godišnjim vezovima i njihovi različiti rokovi trajanja dokazuju da je dio troškova nastao ili bio preuzet neovisno o naknadnom zakašnjenju. Nije dokazano koje bi konkretno godišnje ugovore tuženik mogao stvarno i bez gubitka raskinuti u svibnju 2018., koja bi plovila doista bila premještena i u kojem trenutku, niti koji dio stvarno plaćenog iznosa predstavlja isključivo dodatni trošak proizašao iz zakašnjenja.

174. Pri ocjeni uobičajene štete sud razlikuje postojanje računa za godišnji vez od pitanja bi li trošak u relevantnom dijelu nastao i da je nova marina dovršena pravodobno. Sama činjenica da je pojedini ugovor s drugom marinom zaključen prije 30. travnja 2018. ne bi uvijek isključivala štetu: kada bi naručitelj dokazao pravo na razmjerni povrat, mogućnost prijenosa, odgodu sklapanja ili nužnost dodatnog novog veza uzrokovanu upravo izvođačevim zakašnjenjem, takav bi se izdatak mogao zasebno ispitati. Međutim, u ovome sporu za tražene godišnje naknade nije dokazano koje su obveze bile raskidive, pod kojim financijskim uvjetima niti u kojem bi danu i za koja konkretna plovila trošak prestao. Zaključak o nedostatku uzročne veze temelji se na toj dokaznoj praznini.

175. Tuženik nije dokazao niti da bi korištenje vlastite marine bilo besplatno ili bez vlastitih varijabilnih i fiksnih troškova, tako da se puni iznos plaćenih usluga drugih marina ne može poistovjetiti s gubitkom imovine. Sama razlika u poslovnoj lokaciji nije dostatna za zaključak da je cjelokupni godišnji iznos veza mogao biti izbjegnuto. Niti nalaz financijskog vještaka niti ugovori o vezovima ne omogućuju pouzdano utvrditi štetnu razliku između stvarnog imovinskog položaja tuženika i položaja u kojem bi bio

da je izvođač radove dovršio u onom roku koji mu se pravno može staviti na teret. Stoga se protutužba za 988.558,75 kn odbija.

176. Pravno relevantna šteta morala bi predstavljati razliku između imovinskog položaja tuženika uz konkretno utvrđeno, izvođaču pripisivo zakašnjenje i imovinskog položaja u kojem bi se tuženik nalazio uz uredno ispunjenje. Mehaničko dijeljenje cjelokupnih godišnjih zakupnina sa 365 dana i množenje procijenjenim brojem dana zakašnjenja nije dostatno bez utvrđenja ugovorne mogućnosti oslobođenja od godišnje obveze. Jednako treba uzeti u obzir stvarno izbjegnute ili uštedene troškove vlastite marine, ali se ne smije automatski pretpostaviti da je svaki izdatak tuženika za vlastitu luku izbjegnut. Tuženik je imao teret ponuditi podatke za takvu usporedbu, a ni provedeno financijsko vještačenje nije moglo nadomjestiti njihov izostanak.

177. Zahtjev za izmaklu korist po rezervacijama društava Charter Istra, Studio TIM i Dictum Factum također nije osnovan. Prema članku 1089. stavku 3. ZOO-a uzima se u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovitom tijeku stvari ili posebnim okolnostima. Dokazima je utvrđen poslovni interes potencijalnih korisnika, ali ne i siguran prijelaz određenih plovila u marinu u razdoblju koje je uzročno povezano s odgovornošću izvođača. Robert Radola potvrdio je da ugovor za Studio TIM nije zaključen i da su bili potrebni i drugi poslovni preduvjeti; Ugo Miloš potvrdio je neobvezujuću rezervaciju i ostanak u Tehnomontu; Keškić Orešnik i David Keškić nisu mogli uvjerljivo pojasniti konačne uvjete ugovora i razloge neostvarenja dijela planova. Postojeći godišnji vezovi u drugim marinama dodatno dovode u sumnju mogućnost izvršavanja rezervacija istodobno s planiranim otvaranjem Puntice.

178. Prema članku 1089. stavku 3. ZOO-a odlučno je bi li očekivani dobitak nastao prema redovitom tijeku stvari ili posebnim okolnostima, a ne postoji li tek poslovna mogućnost ili neobvezujući interes. Za svako od društava Charter Istra, Studio TIM i Dictum Factum sud je stoga vrednovao stvarni sadržaj rezervacije, dokaze o namjeri i spremnosti korisnika, već ugovorena druga mjesta veza, vrijeme mogućeg preseljenja i financijski rezultat nakon troškova pružanja usluge. Sama potpisana rezervacija bez dokaza da bi bila realizirana u relevantnom razdoblju nije dostatna osnova za zaključak o pouzdano izmakloj dobiti.

179. Pored toga, iznos od 486.178,80 kn iz protutužbe odnosi se na buduće naknade odnosno poslovne prihode, a ne na dokazani neto dobitak tuženika nakon rashoda potrebnih za ostvarenje tih prihoda. Dio plovila financijski je vještak morao isključiti zbog već postojećih drugih vezova. Sud stoga ne može utvrditi da je u traženoj visini izmakao dobitak koji bi se redovito ostvario, pa je i taj dio zahtjeva odbijen.

180. Zahtjev za 1.358.097,06 kn izmakle koristi iz ostalih djelatnosti marine ne može se zasnivati na jednostavnom preslikavanju prihoda ostvarenih u razdoblju od svibnja do prosinca 2019. na isto razdoblje 2018. godine. Takva projekcija zanemaruje rashode rada, održavanja, korištenja uređaja, režijskih usluga, koncesije i druge izdatke nužne za ostvarenje prihoda, početnu fazu poslovanja, promjene potražnje i posebne upravne pretpostavke za pružanje nautičkih turističkih usluga. Iz nalaza financijskog vještaka Rameše proizlaze podaci o ostvarenome prihodu 2019., ali ne i pouzdan izračun neto dobiti koja bi u uzročno relevantnim mjesecima 2018. izostala zbog odgovornosti izvođača. Uporabna dozvola izdana je 25. ožujka 2019., a posebno rješenje Ministarstva turizma, kojim je utvrđena kategorija marine s dva sidra i 85 vezova u moru, doneseno je 15. travnja 2019. To nisu istovjetne poslovne niti dokazne okolnosti, a stvarno trajanje tih postupaka ne može se bez provjere preslikati na pretpostavljeni tijek njihova provođenja u 2018.

181. Kod zasebno postavljenog zahtjeva za izgublenu dobit iz drugih sadržaja i djelatnosti marine treba utvrditi pravodobnost početka gospodarskog korištenja,

realno očekivanu potražnju i prihode, ali i nužne rashode koji bi nastali ostvarivanjem takvih prihoda. Podaci o bruto prometu marine tijekom 2019. mogu poslužiti kao jedan od usporednih pokazatelja, ali nisu istovjetni poslovnoj dobiti, niti sami dokazuju kako bi se marina poslovno razvijala u 2018. Podaci za 2019. uključuju posebnu fazu stavljanja marine u funkciju, dok je razdoblje 2018. bilo vremenski i regulatorno drugačije; zahtjev ne može biti dosuđen na analogiji prihoda bez analitičke podloge koju je financijski vještak u dopunama izrijekom tražio.

182. Za utvrđenje navodne izmakle koristi odlučno je i to što izjave izvođača od 7. studenoga 2018. te zapisnik o primopredaji od 12. prosinca 2018. potvrđuju stanje izvedenih građevinskih radova, ali ne i da je u svibnju 2018. tuženik ispunjavao sve pretpostavke za zakonito pružanje turističkih usluga. Rješenje Ministarstva turizma pokazuje da je i nakon uporabne dozvole bio potreban zaseban zahtjev, očevid i upravni akt, pri čemu je u stvarnome tijeku događaja razdoblje od uporabne dozvole do kategorizacije trajalo 21 dan. Međutim, iz toga ne proizlazi da bi ista razdoblja nužno trajala jednako uz pravodobno dovršenje građevine ili da tuženik nikako nije mogao ostvariti prihode od sezone 2018. Sud mora odvojeno ocijeniti uzročni doprinos izvođačeva zakašnjenja, konkretno predvidljiv tijek upravnih radnji i mogućnost sklapanja i izvršenja ugovora o vezovima.

183. Sud posebno povezuje 85 vezova potvrđenih upravnim rješenjem s tuženikovim zahtjevima za naknadu troškova plaćanja vezova u drugim marinama. Rješenje dokazuje broj mjesta na kojima se u dovršenoj i kategoriziranoj marini može pružati vez u propisanom opsegu, ali ne dokazuje da bi upravo sva konkretna plovila tuženika bila slobodna od prethodno ugovorenih godišnjih obveza u drugim marinama ili da bi ih bilo moguće odmah preseliti u Punticu. Stoga o uzročnoj vezi i izbjegljivosti tih troškova sud odlučuje prema sadržaju svakog pojedinog ugovora o vezu, datumu njegova zaključenja, vremenu plaćanja, mogućnosti raskida i stvarnoj pripremljenosti marina za prihvrat odgovarajućih plovila, a ne prema samoj kategoriziranoj ukupnoj veličini luke.

184. Usporedbom naknadno ostvarenoga prometa marine s pravilima o teretu dokazivanja sud ističe da izdano turističko rješenje potvrđuje ispunjenje pravnih i minimalnih tehničkih pretpostavki za poslovanje u stvarnome tijeku 2019. godine, ali ne zamjenjuje potrebnu financijsku dokumentaciju o namjeravanim rezervacijama, stvarno izbjegljivim rashodima, dodatnim prihodima, poslovnim troškovima i očekivanoj neto dobiti u 2018. godini. Zato ono ne otklanja razloge zbog kojih se zahtjev za izmaklu korist ne može usvojiti na temelju očekivanog ili kasnije ostvarenog prometa.

185. Sud se nije mogao osloniti ni na uvjetni izračun od 75.558,65 kn niti na kasnije alternativne izračune kao gotovu osnovu za djelomično dosuđenje jer su njihove ulazne pretpostavke ostale neproverene. Vještak je pojasnio koje bi isprave bile potrebne, a tuženik ih nije dostavio unatoč ponovljenim pozivima i produljenju mogućnosti dokazivanja. Ne radi se o situaciji u kojoj je pravo na naknadu štete dokazano, a ostala neodrediva samo njezina visina, nego nisu dovoljno dokazane same pretpostavke postojanja i uzročnog nastanka te vrste štete. Zbog toga nisu ostvareni uvjeti ni za slobodnu procjenu visine prema članku 223. ZPP-a, pa je zahtjev odbijen primjenom pravila o teretu dokazivanja.

186. Sud pritom razlikuje neodredivu visinu već dokazane štete, za koju bi se u zakonom dopuštenim okolnostima mogla koristiti slobodna ocjena iz članka 223. ZPP-a, od nedokazanog postojanja same štete i uzročne veze. Budući da u odnosu na pojedine rezervacije i projicirano poslovanje nisu dokazani stvarna vjerojatnost realizacije, odgovornost za njihov izostanak i potrebni rashodi, nedostatak financijskih isprava nije samo tehničko pitanje računanja iznosa. Zbog toga vještakova hipotetska

kalkulacija od 75.558,65 kn ne predstavlja utvrđen najmanji iznos štete koji bi sud bez drugih dokaza morao dosuditi.

187. Temeljem svega navedenog odlučeno je kao u toč. I., II. i III. izreke presude.

188. Odluka o troškovima temelji se na člancima 154., 155. i 164. ZPP-a te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, br. 138/23.; dalje: OT), važećoj u trenutku donošenja odluke o troškovima prema Tbr. 52. OT-a. Sud je ispitao konačne troškovnike od 2. rujna 2026. i odvojeno ocijenio uspjeh po tužbi i protutužbi, uz pravno razlikovanje osnovanosti prigovora sniženja i neosnovanosti samostalnog zahtjeva za isplatu. Po glavnoj tužbi vrijednoj 269.317,81 EUR tužitelj je uspio s 260.106,85 EUR, odnosno 96,579892%, a tuženik u obrani za 9.210,96 EUR, odnosno 3,420108%. Po samostalnom kondemnatornom zahtjevu iz protutužbe vrijednom 498.073,00 EUR tužitelj je uspio u obrani od cijelog zahtjeva jer pravo sniženja ne stvara u predmetnim okolnostima zasebnu obvezu povrata neplaćenog dijela cijene. Za radnje koje su se odnosile samo na glavnu tužbu primijenjen je razlikovni uspjeh od 93,159784%, a za zajedničke radnje, prema omjeru uspjeha u obje vrste zahtjeva i njihovoj ukupnoj vrijednosti, razlikovni uspjeh od 97,599408%.

189. Za prijedlog za ovrhu, podnesak od 5. ožujka 2020. i pristup ročištu 6. ožujka 2020. sud je, uzimajući u obzir tada jedino postavljeni tužbeni zahtjev od 269.317,81 EUR, priznao po 2.026 bodova. Za ročišta 21. svibnja i 9. lipnja 2020., na kojima su se poglavito rješavala prethodna i procesna pitanja nastala podnošenjem protutužbe i određivali dokazi, priznato je po 50% nagrade za ukupni predmet spora, odnosno po 2.691 bod. Za petnaest preostalih ročišta i očevida na kojima se raspravljalo o glavnoj stvari ili izvodili dokazi priznato je po 5.382 boda, sukladno zahtjevu stranke i tarifnom sadržaju.

190. Za odgovor na protutužbu od 8. lipnja 2020. i ostala sadržajno značajna očitovanja, nakon provjere sadržaja i stvarne potrebe, sud je priznao četiri obrazložena podneska ukupno, svaki po 5.382 boda, računajući odgovor na protutužbu. Za četiri daljnja potrebna obrazložena očitovanja priznao je po 100 bodova, a nije priznao njihovu višestruko zatraženu punu nagradu od 5.382 boda. Time je primijenjeno ograničenje iz Tbr. 8. OT-a. Pri obračunu je korištena vrijednost boda 2,00 EUR, uvećana za 25% PDV-a prema zatraženome troškovniku, odnosno ukupno 2,50 EUR po bodu.

191. Sud je priznao 114.118 bodova potrebnih zastupničkih radnji: 6.078 bodova za tri radnje prije protutužbe koje su se odnosile samo na tužbu te 108.040 bodova za ostale potrebne radnje. Po vrijednosti boda od 2,00 EUR i s PDV-om od 25% ukupna nagrada iznosi 285.295,00 EUR. Ranije radnje koje se odnose samo na tužbu iznose 15.195,00 EUR prije primjene omjera uspjeha, a zajedničke radnje 270.100,00 EUR. Dodatno je priznat samo stvarno plaćeni trošak vještačenja od 8.000,00 kn odnosno 1.061,78 EUR za vještaka Bandića i dio troška Rameše podmiren iz tužiteljeva predujma. Iznosi plaćeni iz predujmova tuženika nisu tužiteljev trošak.

199. Na ranije potrebne radnje, koje su se odnosile samo na tužbu, primijenjen je razlikovni uspjeh 93,159784% (96,579892% uspjeha tužitelja umanjeno za 3,420108% uspjeha tuženika), pa od ukupno 15.195,00 EUR pripada 14.155,63 EUR. Zajedničke potrebne radnje iznose 270.100,00 EUR, a s dokazanim troškom vještačenja 1.061,78 EUR ukupno 271.161,78 EUR. U odnosu na ukupnu vrijednost glavne tužbe i protutužbe od 767.390,81 EUR tužiteljev uspjeh iznosi 758.179,85 EUR (260.106,85 EUR po tužbi i 498.073,00 EUR u obrani od kondemnatorne protutužbe),

a tuženikov uspjeh 9.210,96 EUR; razlikovni omjer iznosi 97,599408%. Na zajedničke radnje i dokazani izdatak primjenom tog omjera otpada 264.652,29 EUR. Ukupno tužitelju pripada 278.807,92 EUR (14.155,63 EUR + 264.652,29 EUR).

193. Tužitelj je zatražio i naknadu troškova sudskih pristojbi. Pristojba za presudu, s obzirom na vrijednost predmeta spora u ovom postupku, iznosi 1.500,00 EUR. Odredbom članka 7. stavka. 2. Zakona o sudskim pristojbama propisano je da se na odluke koje sud dostavlja u elektroničkom obliku sukladno posebnim propisima putem informacijskog sustava u primjeni u poslovanju suda, pristojba plaća u visini polovice propisanog iznosa pristojbe utvrđene Tarifom ako je uplaćena u roku od tri dana od dana elektroničke dostave odluke. S obzirom da je tužitelju dana mogućnost da plati polovicu sudske pristojbe, u konkretnom slučaju u iznosu od 750,00 EUR, koju je dužan platiti po Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi, ukoliko to učini u roku od tri dana od objave presude (takav stav izražen je i u odluci VTS RH PŽ-5308/2019), to je njegov zahtjev za naknadom sudske pristojbe na presudu osnovan u tom dijelu, jer tuženik nije dužan snositi povećani trošak pristojbe kojeg bi tužitelj sam prouzrokovao plaćanjem sudske pristojbe izvan roka od tri dana.

194. Tužitelju su priznati kao osnovani troškovi u sveobuhvatnom iznosu od 279.557,92 EUR.

195. Prema članku 151. stavku 3. ZPP-a i članku 29. stavcima 1. i 2. ZOO-a zatezne kamate na dosuđeni trošak teku od dana donošenja odluke do isplate, po stopi za ostale odnose (referentna stopa Europske središnje banke uvećana za tri postotna poena, uz stopu koja vrijedi 1. siječnja odnosno 1. srpnja pojedine godine), jer obveza naknade parničnih troškova ne proizlazi iz trgovačkog ugovora, već iz procesnog odnosa.

196. Budući da je tužitelj troškovnikom zatražio troškove u iznosu od 376.740,00 EUR uvećane za uplaćeni predujam za troškove vještačenja (8.000,00 kn), odnosno sveukupno iznos od 377.801,78 EUR, valjalo je njegov zahtjev preko dosuđenog dijela odbiti (za iznos od 98.243,86 EUR).

197. Slijedom navedenog o troškovima postupka odlučeno je kao u točkama IV. i V. izreke.

198. Sud je, naposljetku, pregledao sve isprave (dakle i one koje nije posebno obrazlagao) te razmotrio i ostale navode i dokaze stranaka, a budući da se odnose na okolnosti koje, pojedinačno ili zajedno, ne mogu promijeniti odlučne činjenice utvrđene ovom presudom, nije ih posebno ponavljao.

U Pazinu, 15. listopada 2026.

Sutkinja

Andrea Jelenić Pitoski

Dokument je elektronički potpisan:

ANDREA JELENIĆ
PITOSKI

Vrijeme potpisivanja:

15-10-2026

15:19:49

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU
2.5.4.97=#130D48523436353433373332373135
L=PAZIN
S=JELENIĆ PITOSKI
G=ANDREA
CN=ANDREA JELENIĆ PITOSKI

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od petnaest dana od dana dostave presude odnosno od dana kada se prema pravilima članka 335. ZPP-a smatra da je dostava obavljena. Žalba se podnosi u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku.

DNA:

- Tužitelju po punomoćniku,
- Tuženiku po punomoćniku.

Broj zapisa: **9-3088e-b7381**

Kontrolni broj: **0aecf-aaf31-f61de**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ANDREA JELENIĆ PITOSKI, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.